

Домка Гімчинська

Як
БІБЛІЯ
Відповідає
на мої
запитання

ББК 86.376

Г 72

Домка Гімчинська

Як Біблія відповідає на мої запитання: Пер. з пол. — К.:

Джерело життя, 2021. — 96 с.

ББК 86.376

© 2007, 2021 видавництво «Джерело життя»

ВСТУП

Людська природа така, що перш ніж повірити у щось, людина повинна спочатку це побачити, торкнутися незвіданого й дослідити.

Муж Божий Мойсей, який, відгукнувшись на заклик Бога, перебував на Синайській горі, теж звернувся до Всевишнього з проханням дозволити побачити Його славу. Мойсей чув голос Бога, розмовляв із Ним, але ніколи не бачив Його. Цікава розмова відбулася між Мойсеєм і Богом:

«І промовив Господь до Мойсея: “Також цю річ, про яку говорив ти, зроблю, бо ти знайшов милість в очах Моїх, і Я знаю на ім’я тебе”. А він відказав: “Покажи мені славу Свою!” І Він промовив: “Ти не зможеш побачити лиця Мого, – бо людина не може побачити Мене – і жити”. І промовив Господь: “Ось місце при Мені, – і ти станеш на скелі. І станеться, коли буде переходити слава Моя, то Я вміщу тебе в щілині скелі, і закрию тебе рукою Своєю, аж поки Я перейду. А здійму руку Свою, – і ти побачиш Мене ззаду, а обличчя Моє не буде видиме”» (Вих. 33:17, 18; 20–23).

Невідоме викликає сумніви. Тому й Хома, один з учнів Ісуса, не повірив у воскресіння Христове:

«Тож інші учні розповідали йому: Ми бачили Господа! Та він сказав їм: Поки не побачу на Його ру-

Як Біблія відповідає на мої запитання

ках ран від цвяхів і не вклада мого пальця в рани від цвяхів, не вклада своєї руки в Його бік, – не повірю!» (Івана 20:25).

Коли ж Хома зустрівся із воскреслим Ісусом, Господь сказав йому:

«Тому що ти побачив Мене, ти повірив? Блаженні ті, що не бачили й повірили!» (Івана 20:29).

Отже, людина не може бачити Бога, однак Бог написав їй Свого листа. Цей лист – Біблія. Бог не ховається від людини, але, на жаль, сама людина не бажає з Ним спілкуватися, біжить від Нього й не вірить Йому.

Книга Біблія – богонатхненна. Аби зрозуміти її істини, необхідно перш за все помолитися й попросити у Бога – її Автора – мудрості й керівництва. Тоді Дух Святий прийде до щирого дослідника Божого Слова й відкриє йому істинне значення Біблії. Ісус Христос – Великий Тлумач Писання. Син Божий зійшов на Землю в людській подобі, щоб навчати людей із Божого Слова.

Ісус Христос учив Своїх учнів і теоретично, і практично. Навчивши їх, Він дав учням повеління:

«Отож, ідіть і навчіть усі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам. І ось, Я з вами по всі дні аж до кінця віку!» (Матв. 28:19, 20). Тому вірні Божі посланці також виконують місію тлумачів Писання. Сьогодні, як і в давнину, чути ті ж слова, які сказав ефіопський скопец-вельможа Божому посланцеві Пилипу. На запитання Пилипа: *«Чи ти розумієш те, що читаєш?»* вельможа відповів: *«Як же*

Вступ

можу я розуміти, коли ніхто не наставить мене?»
(Дії 8:30, 31).

Мета цього посібника – допомогти людині знайти істину про Бога. Кожен щирий шукач зможе знайти тут відповіді на запитання, які його хвилюють; а якщо захоче, дізнається ще більше з Біблії завдяки особистому досвіду спілкування з Богом. Ісус запрошує кожну людину до індивідуального спілкування з Ним:

«Покликуй до Мене – і тобі відповім, і тобі розповім про велике та незрозуміле, чого ти не знаєш!»
(Єрем. 33:3).

Історія нашого гріховного світу добігає свого кінця. Бог бажає витерти сльози з очей кожної людини і дати їй вічне щасливе життя у Своєму Царстві.

Поспішаймо ж до Нього, допоки двері Божої благодаті ще відчинені!

БОЖІ ЗАКОНИ СТАРОГО ЗАВІТУ

Моральний Закон

Вихід 20:1–17 Десять Божих Заповідей

Перша Заповідь: *«Я – Господь, Бог твій, що вивів тебе з єгипетського краю з дому рабства. Хай не буде тобі інших богів передо Мною!» (Вих. 20:2–3).*

Друга Заповідь: *«Не роби собі різьби і всякої подобу з того, що на небі вгорі, і що на землі долі, і що в воді під землею. Не вклоняйся їм і не служи їм, бо Я – Господь, Бог твій, Бог заздрисний, що карає за провину батьків на синах, на третіх і на четвертих поколіннях тих, хто ненавидить Мене, і що чинить милість тисячам поколінь тих, хто любить Мене, і хто тримається Моїх заповідей» (Вих. 20:4–6).*

Третя Заповідь: *«Не призивай Імення Господа, Бога твого, надаремно, бо не помилує Господь того, хто призиватиме Його Ймення надаремно» (Вих. 20:7).*

Божі Закони Старого Завіту

Четверта Заповідь: «Пам'ятай день суботній, щоб святити його! Шість день працєю і роби всю працю свою, а день сьомий – субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці ти й син твій, та дочка твоя, раб твій та невольниця твоя, і худоба твоя, і прихोцько твій, що в брамах твоїх. Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив, тому поблагословив Господь день суботній і освятив його» (Вих. 20:8–11).

П'ята Заповідь: «Шануй свого батька та матір свою, щоб довгі були твої дні на землі, яку Господь, Бог твій, дає тобі!» (Вих. 20:12).

Шоста Заповідь: «Не вбивай!» (Вих. 20:13).

Сьома Заповідь: «Не чини перелюбу!» (Вих. 20:14).

Восьма Заповідь: «Не кради!» (Вих. 20:15).

Дев'ята Заповідь: «Не свідкуй неправдиво на свого ближнього!» (Вих. 20:16).

Десята Заповідь: «Не жадай дому ближнього свого, не жадай жони ближнього свого, ані раба його, ані невольниці його, ані вола його, ані осла його, ані всього, що ближнього твого!» (Вих. 20:17).

Бог власноруч написав цей Закон на кам'яних скрижалях, а Мойсей поклав їх до ковчегу Заповіту (див. П. Зак. 10:1–5). Ковчег Заповіту – це скриня, виготовлена з дерева акації й обкладена золотом.

Головне призначення Закону Десяти Заповідей – вказувати на гріхи (див. Римл. 3:20). А «заплата за гріх – смерть» (Римл. 6:23).

Церемоніальний закон

Книга Левит містить більшість із постанов цього закону.

Оскільки людина згрішила, а плата за гріх – смерть, вона мала би померти. Проте за людей помер Хтось Інший.

Хто цей Інший?

«Божий дар благодаті – вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім» (Римл. 6:23; див. також Івана 1:29). Церемоніальний закон – це система обрядів і церемоній, котрі вказували на майбутню жертву грядущого Викупителя. Це *«тінь майбутніх благ»* (Євр. 10:1).

Що включав у себе церемоніальний закон?

1. Принесення у жертву за гріхи людини безвинних тварин. Це вказувало на реальну жертву – Ісуса Христа.
2. Святкування семи річних свят. Вони названі «суботи ваші» – це сім церемоніальних субот на рік. Ці суботи могли випадати на будь-який день тижня, не обов'язково на сьомий. Вони також вказували на жертву Ісуса Христа й були тимчасовими (див. Левит 23 розділ).
3. Обряд обрізання – ознака заповіту між Богом і людиною (див. Бут. 17:10, 11). Церемоніальний закон був даний Богом, записаний Мойсеєм і покладений *«збоку ковчега заповіту Господа»*

Божі Закони Старого Завіту

(П. Зак. 31:26). Цей закон був прибитий на Голгофському хресті й утратив своє значення, бо істинна Жертва – Ісус Христос, на Котрого вказували усі церемонії, – вже принесена (див. Колос. 2:13–15).

Закон санітарний

(Див. Левит 11; 20:25, 26; П. Зак. 14:2–21).

Турбуючись про здоров'я людини, Бог дав їй закон щодо харчування, вказавши, м'ясо яких тварин придатне до вживання, а яких ні. Будучи Творцем усього, Бог знає склад тіла кожної тварини й відкриває, які з них людина може вживати як їжу.

Наприклад, свинина суворо заборонена для їжі. Новітні наукові відкриття підтверджують небезпеку її вживання.

У Біблії написано: *«А ті, хто... їдять м'ясо свиняче й гидоти та мишу, – вони разом загинуть, говорить Господь!»* (Ісаї 66:17).

Сьогодні Церква християн адвентистів сьомого дня рекомендує взагалі відмовитися від усякої м'ясної їжі. Оскільки і земля, і вода, і повітря на нашій планеті дуже засмічені, тварини почали хворіти такими хворобами, котрі загрожують здоров'ю й життю людини. Нам краще перейти на первісну дієту, запропоновану люблячим Богом першій людині в раю, тобто на вегетаріанську їжу (див. Бут. 1:29).

Закон громадянський

Громадянський закон регулював відносини між людьми під час теократичного правління в Ізраїлі. Хоча цей закон утратив свою силу, проте його принципи актуальні й сьогодні (див. Левит 19:33–37; 25:35–55).

Отже, з наведених законів у Новому Завіті дієві два закони: моральний і закон про їжу.

Що змінив Бог у Новому Завіті?

1. Закон Божий, той самий, котрий був написаний Богом на кам'яних таблицях, закарбовується Духом Святим на скрижалях серця й у думках віруючої людини під час укладання завіту між Богом і людиною (див. Євр. 8:10; 10:16; 2 Кор. 6:16–18).
2. Криваву жертву безвинних тварин за гріх людей було відмінено, оскільки Ісус Христос, безвинний Син Божий, Сам став жертвою за провини людства, виконавши дану ще в раю Божу обітницю Викуплення (див. Бут. 3:15; Ісаї 53 розділ).
3. Обрізання замінено хрещенням на основі віри в Ісуса Христа і Його жертви (див. Римл. 2:29; 6:4; 1 Петра 3:21).

Види хрещення:

а) водне хрещення

Мова йде про повне занурення людини у воду. Саме так хрестився Ісус Христос і залишив нам при-

Божі Закони Старого Завіту

клад, хоча Сам був безгрішним (див. Матв. 3:13–16). Вода символізує могилу, а занурення усієї людини у воду символічно вказує на погребіння старої людини та її гріхів. Віруючий виходить із води новою людиною, народженою згори, від води й Духа (див. Івана 3:3–8), і з Божою допомогою починає нове життя.

У цей момент також укладається індивідуальний завіт між Богом і людиною і затверджується кров'ю Ісуса Христа, пролитою на Голгофському хресті (див. Євр. 9:12, 15–18).

б) хрещення Святим Духом

«Бог дає Духа без міри» (Івана 3:34), залежно від того, наскільки людина відкрита для Його впливу. Бог посилає людям Духа Святого як до водного хрещення, так і під час нього. Дух Святий дає за Своїм бажанням дари, котрі людина повинна розвивати в міру свого духовного зростання (див. 1 Кор. 12).

в) хрещення вогнем

Тут ідеться про усілякі випробування, шліфування характеру людини протягом усього її життя для підготовки до Царства Небесного. Така людина постійно перебуває під Божою опікою, і Господь не допустить їй випробувань більше, ніж вона спроможна витримати (див. Якова 1:2–4, 12, 13; 1 Петра 1:6, 7; 4:12, 13; 1 Кор. 10:13).

Хрещення на основі віри в Ісуса Христа та Його жертви базується на Слові Божому і дає право лю-

Як Біблія відповідає на мої запитання

дині увійти до Царства Небесного воротами (див. Об'явл. 22:14). Проте хрещення не дає гарантії, що людина увійде до Царства Божого, бо спасіння – процес, а хрещення – лише його початок. За людиною щоденно залишається право обирати це спасіння.

Якщо хтось побажає обрати інший шлях, Бог не нагородить його вічним життям проти його волі, хоча зі Свого боку Господь зробив усе для щасливого безсмертного майбутнього кожної людини.

До Царства Божого увійдуть лише ті, хто захотів бути з Ним і до кінця йшов за Ісусом, незалежно від часу й обставин. Таких буде дуже багато. Апостол Іван пише: *«Після цього я поглянув – і ось, величезний натовп, якого злічити ніхто не може, з кожного народу, покоління, народності й племені. Вони стояли зодягнені в білий одяг перед престолом і перед Агнцем, і пальмове віття було в їхніх руках»* (Об'явл. 7:9).

Біблія не підтверджує, що хрещення немовлят – це акт укладання завіту з Богом. Усі, хто визнає авторитет Творця, мають дотримуватися Його зрозумілих настанов:

- Марка 10:13–16 – Ісус благословляє дітей (а не хрестить їх у цьому віці);
- Матв. 3:15 – Ісус приймає хрещення у зрілому віці;
- Луки 3:7, 8 – дорослі люди приходять до Івана Хрестителя, прагнучи охреститися. Ці тексти допомагають зрозуміти, у якому віці лю-

Божі Закони Старого Завіту

дина може свідомо зробити вибір на користь Божих вимог.

Діти, яких Бог благословив, знаходяться під Його цілковитим захистом до зрілого віку, коли вони зможуть зробити особистий вибір.

Цікаво: схвалює Бог моє хрещення чи ні?

ДВІ НАЙБІЛЬШІ ЗАПОВІДІ БОЖОГО МОРАЛЬНОГО ЗАКОНУ

1. «Любитимеш Господа Бога свого всім своїм серцем, і всією своєю душею, і всією своєю думкою» (Матв. 22:37; П. Зак. 6:5).

Стосунки з Богом регулюються першими чотирма Заповідями (див. Вих. 20:2–11).

2. «Любитимеш свого ближнього, як самого себе!» (Матв. 22:39; Левит 19:18).

Стосунки з ближніми регулюються рештою шістьма Заповідями (див. Вих. 20:12–17).

Як я можу любити Бога, Котрого не бачу, усім своїм єством?

Апостол Іван відповідає: «*Бо це любов до Бога – дотримуватися Його заповідей! А Його заповіді не тяжкі*» (1 Івана 5:3).

Та апостол також додає: «*Якщо хто скаже: Я люблю Бога! – але ненавидить свого брата, той неправдомовець. Бо хто не любить свого брата, якого бачить, то як може він любити Бога, Якого не бачить?*» (1 Івана 4:20).

Дві найбільші Заповіді Божого морального Закону

У Посланні до римлян 13:9 апостол Павло наводить деякі Заповіді Закону Божого, які навчають, як я маю любити свого ближнього.

«На цих двох заповідях тримається увесь Закон і Пророки» (Матв. 22:40).

Таким чином, виконуючи перші чотири Заповіді Божого Закону, що стосуються відносин із Богом, я доводжу свою любов до Бога, а виконання решти шести Заповідей свідчить про мою любов до людини (див. Вих. 24:12; П. Зак. 10:1–5).

Чи був Закон Десяти Заповідей даний лише євреям?

Ні! Десятислів'я було дано і для язичників. У Новому Завіті написано: *«Хіба Бог тільки для юдеїв, а не для всіх народів? Так, Він і для інших народів. То що, ми скасовуємо Закон вірою? Зовсім ні! Ми утверджуємо Закон!»* (Римл. 3:29, 31). Закон був даний усім людям, бо *«всі згрішили»* (Римл. 3:23) й *«нема праведного ні одного»* (Римл. 3:10).

Чи можна спастися за допомогою Закону?

Ні! *«Адже через Закон пізнається гріх!»* (Римл. 3:20).

Яким було ставлення Ісуса Христа до Закону?

Ісус Христос сказав:

«Не думайте, що Я прийшов відмінити Закон або Пророків. Я не прийшов відмінити, але сповнити. Запевняю вас: доки будуть існувати небо й земля, жодна йота, жодна риска із Закону не зникне – все збудеться» (Матв. 5:17, 18).

Як Біблія відповідає на мої запитання

«Швидше небо й земля проминуть, ніж пропаде хоч одна риска із Закону» (Луки 16:17).

«Якщо будете зберігати Мої заповіді, то перебуватимете в любові Моїй, так само, як Я, зберігши заповіді Мого Отця, перебуваю в любові Його» (Івана 15:10).

Апостоли Христові підтримували це вчення, зокрема апостол Яків писав:

«Є один Законодавець і Суддя, Який може спасти й погубити» (Якова 4:12).

«Коли ви виконуєте царський закон згідно з написаним: Люби свого ближнього, як самого себе, – добре робите» (Якова 2:8).

«Бо хто весь Закон виконує, а згрішить в одному, той став винним у всьому» (Якова 2:10).

Апостол Павло акцентує увагу на наступному:

«Ісус Христос учора, сьогодні й навіки Той Самий!» (Євр. 13:8).

«Отже, Закон – святий, і заповідь – свята, праведна та добра... Бо знаємо, що Закон є духовний, а я – тілесний, проданий гріхові... За внутрішньою людиною я насолоджуюся Божим Законом» (Римл. 7:12, 14, 22).

Якщо Закон мене не спасає, то як я можу спастися?

Я можу спастися лише вірою в Ісуса Христа (див. Римл. 3:28; Гал. 2:16).

А що можна сказати про вчинки?

Апостол Яків пише:

«Яка користь, брати мої, коли хтось каже, що віру має, а діл не має? Чи віра може його спасти? Коли

Дві найбільші Заповіді Божого морального Закону

брат або сестра будуть голі й позбавлені щоденної їжі, а хтось із вас їм скаже: Ідіть з миром, грійтеся та їжте, – але не дасть їм потрібного для тіла, – яка з цього користь? Так і віра, коли не має діл, сама по собі є мертвою... Адже як тіло без духа мертво, так і віра без діл – мертва» (Якова 2:14–17, 26).

Чи скасовуємо ми Закон вірою в Ісуса Христа?

«Зовсім ні! Ми утверджуємо Закон» (Римл. 3:31).

Чи можуть мертві бути моїми заступниками перед Богом і допомогти мені спастися?

Біблія каже: *«І всі вони, засвідчені вірою, не одержали обітниць; оскільки Бог передбачив для нас щось краще, щоб вони не без нас осягли завершення» (Євр. 11:39, 40).*

Апостол Петро підтверджує цю думку: *«Потрібно сміливо сказати вам про патріарха Давида, який помер і був похований, і його гріб у нас аж дотепер» (Дії 2:29).*

Ці тексти свідчать, що померлі, котрих вважають святими самі ще не отримали обіцяного, тому не можуть заступатися за мене.

Хто є посередником між мною і Богом?

Апостол Павло пише: *«Бо один є Бог і один Посередник між Богом та людьми – Людина Ісус Христос» (1 Тим. 2:5).*

«То наскільки й Ісус став запорукою кращого Завіту. Крім того, тих священиків було багато, бо смерть не давала залишатися їм; а Цей, пере-

Як Біблія відповідає на мої запитання

буваючи вічно, має священство нескінченне. Тому, будучи завжди живим, Він може завжди спасати тих, що приходять до Бога через Нього, аби заступатися за них» (Євр. 7:22–25).

У Євангелії від Марка написано: «Він Бог не мертвих, а живих!» (Марка 12:27).

Чи може спасти мене віра моїх батьків?

Сам Бог відповідає: «І сказав Я їхнім синам на пустині: Уставами ваших батьків не ходіть, і постанов їхніх не перестерігайте, і божками їхніми не занечищуйтесь! Я – Господь, Бог ваш, уставами Моїми ходіть, і постанови Мої перестерігайте й виконуйте їх» (Єзек. 20:18, 19).

Яка віра необхідна для спасіння?

«Тут терпіння святих, які бережуть Божі заповіді та віру Ісуса!» (Об'явл. 14:12).

Біблія каже, що я повинен мати не лише віру в Ісуса, але й віру Ісуса, тобто мені необхідно дотримуватися усього, чого навчає Бог. Батьки або рідні можуть помилятися, вони також потребують Спасителя.

Ісус каже: «Якщо любите Мене, ви будете дотримуватися Моїх заповідей» (Івана 14:15).

ЧИ СЛОВО БОЖЕ СПОВІЩАЄ ПРО СУБОТУ?

Субота – сьомий день тижня, про святість котрого сказано у Четвертій Заповіді Закону (див. Вих. 20:8–11; Луки 23:56).

Субота – День Господа. Це день Самого Ісуса Христа, бо Він є Господарем суботи (див. Матв. 12:8; Марка 2:27, 28; Луки 6:5).

Чи зобов'язаний я святити суботу?

Суботу необхідно святити з декількох причин:

- 1. Субота – Богом установлений день спокою для особистої зустрічі зі Своїм творінням.** Цього дня Він особливим чином благословляє і освячує людей, які приходять на зустріч із Ним (див. Бут. 2:1–3).
- 2. Субота – особлива ознака, відмітний знак народу Божого.** Ось що каже Сам Господь Бог: *«І дав їм постанови Свої, і познайомив їх з постановами Моїми, які коли чинитиме людина, то житиме ними. І також дав Я їм Свої суботи, щоб були вони знаком поміж Мною та між ними, щоб пізнати, що Я Господь, що освячує їх. І святить су-*

Як Біблія відповідає на мої запитання

боти Мої, і вони стануть знаком поміж Мною та між вами, щоб пізнати, що Я – Господь, Бог ваш!» (Єзек. 20:11, 12, 20). Господь наставляє: «А ти промовляй Ізраїлевим синам, говорячи: Тільки суботи Мої будете пильнувати, бо це знак поміж Мною та поміж вами для ваших поколінь, щоб ви познали, що Я – Господь, що освячує вас!» (Вих. 31:13).

3. **Субота – пам'ятник творіння нашої планети Земля.** Це її день народження (див. Бут. 2:2, 3; Вих. 20:8–11; П. Зак. 5:12–14).
4. **Субота – пам'ятник викуплення.** Завершивши на Землі служіння викуплення людини, Ісус відпочивав суботнього дня, так само, як і після творіння нашої планети; тільки цього разу Він відпочивав у могилі. Спаситель не порушив Свою постанову, але воскрес першого дня тижня – у неділю. Ось чому субота – вічна, незмінна постанова Божа (див. Вих. 31:13; Ісаї 66:22, 23).
5. **Субота – Божа печатка** (див. Об'явл. 7:1–4; Вих. 20:8–11; Об'явл. 14:6, 7). Що містить у собі печатка? Зверніть увагу на наступний текст: «Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив, тому поблагословив Господь день суботній і освятив його» (Вих. 20:11). У цьому тексті ми знаходимо усе, що містить у собі будь-яка печатка:
 - а) зазначення території – небо, земля, море;
 - б) титул керівника держави – Творець;
 - в) ім'я – Господь.

Чи Слово Боже сповіщає про суботу?

Сам Бог каже: *«Я Господь, – оце Ймення Моє, і іншому слави Своєї не дам, ні хвали Своєї божкам»* (Ісаї 42:8).

Навіть на оновленій Землі викуплені святкуватимуть суботу, як про це свідчить Творець: *«Бо як небо нове та нова та земля, що вчиню, стануть перед обличчям Моїм, говорить Господь, так стоятимуть ваші нащадки та ваше ім'я! І станеться, кожного новомісяччя в часі його, і щосуботи за часу її кожне тіло приходитиме, щоб вклонятися перед обличчям Моїм, говорить Господь»* (Ісаї 66:22, 23). Субота була заснована після шести днів творіння, коли ще не було націй і народностей, вона була дана першій людині – Адамові, а в його особі – усьому людству (див. Бут. 2:1–3; Ісаї 56).

Сьогодні відомі три види субот:

1. **Субота Господня** – вічна постанова Творця, яку виконують вірні Божі діти як на цій грішній планеті, так і в майбутньому дотримуватимуться її на оновленій Землі (див. Вих. 31:13; Ісаї 66:22, 23).
2. **Суботи «ваші»**, тобто церемоніальні свята, котрі вказували на Ісуса Христа як на жертву в церемоніальному законі і були прибиті до Голгофського хреста, втратили свою силу і значення. Вони більше не потрібні, оскільки Ісус вже став жертвою (див. Левит 23:32, 38; Колос. 2:13–15).
3. **Субота неправдива (неділя)** – людська постанова, яка бере свій початок від часів правління римського імператора Костянтина Великого (321 р. н. е.). Неправдива субота – це знак

Як Біблія відповідає на мої запитання

людського авторитету, але не Божого (див. Дан. 7:25; 2 Сол. 2:3–12).

Кому ж мені підкорятися і який день прийняти: Божу суботу чи людську?

Апостол Петро каже: *«Потрібно слухатися більше Бога, ніж людей!»* (Дії 5:29).

Отже, дослідження двох найбільших Заповідей Закону привело нас до Десятислів'я – Божого Закону і до Його Законодавця, Котрий є Спаситель Ісус Христос, Цар і повноправний Володар, Вседержитель Усесвіту. Його Царство реальне, як і Його Закон (Івана 18:33–37).

Звідси напрошується висновок: якщо я приймаю Спасителя Ісуса Христа, а Закон Його відкидаю, це означає, що я відкидаю і мого Спасителя, бо Він є Законодавцем; тобто я не вірю в Його Царство.

І навпаки: якщо я приймаю Божий Закон, викладений моїм Спасителем у двох Заповідях, а Його Самого відкидаю як Законодавця, то я також залишуся ні з чим. Тому, якщо я приймаю Ісуса Христа моїм Спасителем і Господом, то зобов'язаний прийняти Його і як Законодавця, підкоритися і виконувати Його Закон.

Визнаючи Десятислів'я Божим Законом, зокрема й Заповідь про суботу, я доводжу мою любов до Спасителя Ісуса Христа. У такому разі Він справді буде моїм Спасителем і під час Другого приходу на нашу Землю забере мене до Свого Царства. У Боже Царство я вірю й очікую на нього, оскільки вже тут, на цій грішній планеті, у моєму житті виконалися слова Ісуса Христа: *«Боже Царство всередині вас!»* (Луки 17:21). Оскільки

Чи Слово Боже сповіщає про суботу?

Царство Боже перебуває всередині мене вже тепер, то я – повноправний громадянин майбутнього Царства Божого. Володарем цього Царства є Спаситель, Господь Ісус Христос, і сьогодні я можу користуватися Його незліченними благами, про котрі розповідає Біблія. Мій Цар Ісус Христос закарбував на сторінках Святого Письма понад 3370 обітниць. Він обіцяє: *«...Я взяв був із кінців землі та покликав тебе із окраїн її, і сказав був до тебе: Ти раб Мій, Я вибрав тебе й не відкинув тебе, не бійся, з тобою бо Я, і не озирайсь, бо Я Бог твій! Зміцню Я тебе, і тобі поможу, і правицею правди Своєї тебе Я підтримаю. Отож, засоромляться та зникнуть усі проти тебе запланені, стануть нічим та погинуть твої супротивники»* (Ісаї 41:9–11). Апостол Павло сповіщає: *«Коли ж прийшла повнота часу, Бог послав Свого Сина, Який народився від жінки і був під Законом, аби викупити тих, що під Законом, щоб ми одержали усиновлення»* (Гал. 4:4, 5).

Якщо я оберу Царем Ісуса Христа, тоді в моєму житті справдяться слова апостола Павла: *«Тому ти вже не раб, а син; а якщо син, то [через Христа] й спадкоємець Божий»* (Гал. 4:7).

Сьогодні багато церков називаються християнськими, але ж Ісус Христос – один.

ЧОМУ У СВІТІ ІСНУЄ ТАК БАГАТО ЦЕРКОВ, ЯКІ НОСЯТЬ ІМ'Я ХРИСТА?

Господь ніколи не залишав світ без Церкви, в усі періоди розвитку людства Він беріг Свій останок. Церква, яка складалася з учнів, обраних Ісусом Христом для проповіді Євангелія, називалася Апостольською. З часів Апостольської Церкви минуло майже дві тисячі років; сьогодні у світі налічується багато різних християнських конфесій. Усі вони заявляють про те, що мають правильне розуміння Писання і володіють ключами Царства Божого, але якщо порівняти доктрини різних конфесій, то стане очевидним, що вони не збігаються.

Ісус Христос сказав: *«З того дізнаються всі, що ви Мої учні, коли любов матимете між собою»* (Івана 13:35). Він зазначає: *«Мої вівці слухаються Мого голосу, і Я знаю їх, і вони йдуть за Мною»* (Івана 10:27).

Це означає, що у світі існує єдина Церква, «наречена Агнця», і завдання кожної людини – дослідити, яка ж Церква є істинною і де правильний шлях до життя вічного.

Апостол Павло підтверджує цю думку словами: *«Один Господь, одна віра, одне хрещення»* (Ефес. 4:5).

Чому у світі існує так багато церков, які носять ім'я Христа?

Зверніть увагу на наступний текст: *«І того дня сім жінок схоплять мужа одного, говорячи: "Ми будемо їсти свій хліб, і зодягатимем одіж свою, – тільки йменням твоїм хай нас кличуть, – заberi ти наш сором!"»* (Ісаї 4:1). У цьому тексті багато символів.

Що означають ці символи?

- Жінка – Церква;
- Муж – Ісус Христос;
- хліб – вчення;
- одіж – праведність;
- число сім – повнота, завершеність.

Отже, Писання каже, що сьогодні існує багато церков, котрі харчуються власним хлібом, тобто їхнє віровчення ґрунтується на людських теоріях, які не підтверджені Біблією і є чужими для Ісуса Христа. Ці церкви зодягнені в одіж людської праведності, тобто намагаються заслужити спасіння особистими вчинками, але носять ім'я Мужа – Христа.

Як же виглядає жінка, або наречена Ісуса Христа?

Жінка, або наречена Ісуса Христа, повинна їсти Його хліб і носити Його одіж. Це означає – дотримуватися суто Біблійного вчення, без будь-яких домішок, і бути зодягненою в одіж Божої праведності, тобто спасатися лише заслугами Ісуса Христа й ніякими іншими, бо людська праведність – наче заплямована одіж. Сама собою людина не має перед Богом жодних заслуг, тому не може виправдатися своїми вчинками.

Як Біблія відповідає на мої запитання

Апостол Іван пише: *«І велика ознака з'явилася на небі: жінка, зодягнена в сонце, і місяць під її ногами; а на її голові – вінець із дванадцяти зірок»* (Об'явл. 12:1). Що це означає?

- Жінка – Церква;
- сонце – вчення Нового Завіту;
- місяць – вчення Старого Завіту;
- дванадцять зірок у вінці – вчення дванадцятих апостолів Христа.

Отже, ця жінка чиста й непорочна, оскільки вчення її ґрунтується на Біблії. Вона дотримується вчення Нового Завіту, Старого Завіту й дванадцятих апостолів Христових, спасається заслугами Ісуса.

Така Церква – єдина правдива наречена Агнця. Церква Адвентистів сьомого дня виникла 1844 року у зв'язку із завершенням найтривалішого пророчого періоду, про який написано у книзі Даниїла 8:14, 17, 26:

«І відказав він мені: "Аж до двох тисяч і трьох сотень вечорів-ранків, – тоді буде визнана очищеною святиня". І він прийшов туди, де я стояв, а коли він прийшов, я настрашився й упав на обличчя своє. І сказав він мені: "Зрозумій, сину людський, бо на час кінця це видіння!" А видіння вечора та ранку, про яке було сказано, це правда, та ти сховай це видіння, бо воно відноситься на далекі часи».

У період 2300 вечорів-ранків (день береться за рік, тобто 2300 років) виконалися важливі Божі пророцтва.

Божий народ, Ізраїль, був повернений з вавилонського полону і розпочав будівництво Єрусалим-

Чому у світі існує так багато церков, які носять Ім'я Христа?

ського храму. А після наказу персидського царя Артаксеркса від 22.10.457 р. до н. е. почав відбудову зруйнованого міста. Саме з цього року, з осені 457 р. до н. е., бере свій початок цей пророчий період, а закінчився він 1844 року н. е. (в сумі – 2300 років). У цей період виконалися такі Божі пророцтва: завершення будівництва Божого храму і Єрусалима; прихід на Землю Месії Ісуса Христа, Його служіння, смерть у 33 році н. е. й воскресіння; проповідь Благої Вістки учнями Ісуса Христа; великі гоніння Ісусових послідовників; падіння Єрусалима і зруйнування Божого храму в 70 році н. е. римською армією; проповідь Євангелія у язических країнах апостолами і послідовниками Христа. Завершальна подія цього періоду – початок Божого суду на Небі. Отже, по закінченні найтривалішого пророчого періоду, а саме 1844 року, у Небесному Храмі розпочався Божий суд над померлими праведниками. У Біблії написано: *«Бо час розпочати суд з Божого дому; і коли він починається з нас, то який же кінець тих, що противляться Божій Євангелії? І коли праведник ледве спасається, то де виявиться безбожник та грішник?»* (1 Петра 4:17, 18).

У зв'язку з початком на Небі Божого суду звучала трьохангельська вістка з Об'явл. 14:6–12. Таким чином Бог звертається до всіх жителів планети Земля з останнім попередженням і закликає залишити лихі шляхи й повернутися до Нього. Ця вістка була доручена Богом віруючим людям – християнам адвентистам сьомого дня, котрі й проголошують її.

Як Біблія відповідає на мої запитання

Адвентисти – від латинського «адвентус», що означає «той, хто очікує на Другий прихід Господа і Спасителя Ісуса Христа». На знак пошани до Творця Неба й Землі та Викупителя, Господа Ісуса Христа вони святкують сьомий день тижня – суботу, згідно з Божою Четвертою Заповіддю.

Ісус Христос також подарував Своїй Церкві особливе свідчення, записане у дев'яти томах під назвою «Свідчення для Церкви». Усі ці книги були написані вісницею Божою Еллен Уайт, котра була покликана Богом на служіння саме 1844 року.

Завдяки цим творам наш Господь Ісус Христос готує Свою Церкву до зустрічі з Ним, оскільки Він є «*нищівний вогонь*» (Євр. 12:29). І хто встоїть того дня, коли Він приїде на нашу Землю вдруге?

Чи існують ще якісь конкретні ознаки, за якими я можу впізнати істинну Церкву Ісуса Христа?

Звичайно! Після гріхопадіння наших прабатьків – Адама і Єви – Бог дав їм таку обітницю: «*І Я покладу ворожнечу між тобою й між жінкою, між насінням твоїм і насінням її. Воно зітре тобі голову, а ти будеш жалити його в п'яту*» (Бут. 3:15). Що означає ця обітниця?

- Жінка – символ Церкви;
- змії – символ диявола;
- насіння жінки – Ісус Христос.

Тут ідеться про те, що диявол, чи сатана, розп'яв Ісуса Христа, тобто лише «ужалив Його в п'яту», та Ісус «зітре йому голову», тобто буде одержана повна перемога над злом і його родоначальником.

Чому у світі існує так багато церков, які носять Ім'я Христа?

Опис продовження цієї боротьби знаходимо в кінці Писання: *«А змій розлютився на жінку і пішов воювати з рештою її нащадків, які зберігають Божі заповіді і мають свідчення Ісуса»* (Об'явл. 12:17).

- Змій – диявол, сатана;
- жінка – символ Церкви;
- решта (останок) її нащадків – послідовники Ісуса;
- *«... які зберігають Божі заповіді»* – люди, які дотримуються усіх десяти заповідей Божих, зокрема й Заповіді про суботу.

А що означає *«мають свідчення Ісуса»*? Учень Христа Іван пише, що коли він побачив Ангела Божого, то впав до його ніг і хотів поклонитися йому, проте Ангел Божий підняв його й промовив: *«Гляди, не роби цього! Я співраб твій і твоїх братів – пророків і тих, що зберігають слова цієї книги»* (Об'явл. 22:9). Ангел звертається до Івана: *«Богові вклонися! Бо свідчення Ісуса – це дух пророцтва»* (Об'явл. 19:10).

У церкві Божій завжди існували пророки. Церква останнього періоду також має свого пророка – Еллен Уайт. Її твори – дорогоцінний скарб Церкви. Вони допомагають «залишку» розпізнати підступи диявола й уникнути їх, а також краще зрозуміти великі істини Плану спасіння.

З усього вищесказаного ми бачимо, що Церква християн адвентистів сьомого дня повністю відповідає усім біблійним вимогам. Вона і є єдиною нареченою Агнця, котра готується до зустрічі з Ним.

Напередодні Першого приходу Ісуса Христа на Землю Іван Хреститель у силі й душі пророка Іллі

Як Біблія відповідає на мої запитання

сповіщав Ізраїлю про необхідність приготуватися до зустрічі зі своїм Царем (див. Матв. 11:14; Марка 9:11–13). Так само й сьогодні Церква АСД у силі й дусі Іллі сповіщає про Другий прихід на Землю Царя Всесвіту – Ісуса Христа. Вона закликає усіх людей повернутися до Біблії і Божих заповідей, оскільки нині Закон Божий відкинутий і знехтуваний; вона спонукає кожну людину налагодити свої стосунки з Господом і вийти Йому назустріч у славний день Другого приходу.

Слово Боже свідчить: *«Ось Я пошлю вам пророка Іллі, перше ніж день Господній настане, великий й страшний! І поверне він серце батьків до синів, і серце синівське до їхніх батьків, щоб Я не прийшов, і не вразив цей Край прокляттям!»* (Мал. 4:5, 6).

З яким закликом Бог сьогодні звертається до Свого народу, котрий перебуває у неправдивих або тих, що заблукали, церквах?

«Після цього я побачив іншого ангела... І вигукнув гучним голосом, проголошуючи: Упав, упав великий Вавилон, розпусниця! Вийди з неї, народе Мій, щоб не був ти спілником її гріхів і щоб ти не був захоплений її карами, бо її гріхи досягли неба, і Бог згадав про її злочини» (Об'явл. 18:1, 2, 4, 5).

Апостол Павло також закликає: *«Як мовиться: Сьогодні, коли почуєте Його голос, не зробіть закам'янілими ваші серця, як було під час нарікання»* (Євр. 3:15).

Чому не сказано «вчора» або «завтра», але саме «сьогодні»? Тому що вчора вже минуло, а завтра –

Чому у світі існує так багато церков, які носять Ім'я Христа?

ще не настало. Апостол Яків пише: *«Ви, котрі не знаєте, що завтра станеться, – яке ваше життя? Адже це парá, що на мить з'являється, а потім зникає»* (Якова 4:14).

Отже, сьогодні поспішимо до люблячого й милостивого Бога Ісуса Христа, поки Він ще заступається за нас у Небесному Храмі.

Протягом понад 160 років триває суд на Небі над народом Божим, і він вже завершується. Сьогодні вирішується доля кожної окремої людини. Прийдемо ж до Нього, поки Він ще звертається до наших зачерствілих сердець із закликом: *«Прийдіть, і будемо правуватися, – говорить Господь: коли ваші гріхи будуть як кармазин, – стануть білі, мов сніг; якщо будуть червоні, немов багрянниця, – то стануть мов вовна вони!»* (Ісаї 1:18).

Що станеться, якщо я запізнюся?

Знаходимо відповідь Бога: *«Ось дні настають, – говорить Господь Бог, – і голод пошлю Я на землю, – не голод на хліб, і не спрагу на воду, але спрагу почути Господні слова! І будуть ходити від моря до моря, і з півночі до сходу блукатимуть, щоб знайти слово Господа, – та не знайдуть його!»* (Амоса 8:11, 12).

Чи не слід мені сьогодні замислитися над питанням своєї вічної долі?

Ісус Христос радить обрати життя, бо немає причини для смерті, оскільки на Голгофському хресті Він заплатив повну ціну за наші гріхи. Бо ад Бог при-

Як Біблія відповідає на мої запитання

готував не для людини, а для диявола і його ангелів (див. Матв. 25:41).

Проте якщо людина не захоче залишити свої лихі шляхи й у покаянні звернутися до Бога, вона розділить долю з дияволом в озері вогняному (див. Об'явл. 20:14).

Бог залишає вибір за мною: життя або смерть – третього не дано.

Яким буде мій вибір?

ХТО ТАКИЙ ЄГОВА?

Багатьох людей цікавить це Ім'я. Вони чули, що це – Ім'я нашого Бога. Проте якщо Бог існує у трьох іпостасях, тоді чиє ж усе-таки це Ім'я?

Звернемося до Біблії і послухаємо, що вона каже з цього приводу.

«А Мойсей пас отару тестя свого Їтра, жерця Мідіянського. І провадив він цю отару за пустинню, і прийшов був до Божої гори, до Хориву. І явився йому Ангол Господній у полум'ї огнюному з-посеред тернового куща. І побачив він, що та тернина горить огнем, але не згоряє кущ. І сказав Мойсей: "Зійду но, і побачу це велике видіння, – чому не згоряє та тернина?.." "А тепер іди ж, і Я пошлю тебе до фараона, і виведи з Єгипту народ Мій, синів Ізраїлевих!.." І сказав Мойсей до Бога: "Ото я прийду до Ізраїлевих синів та й скажу їм: «Бог ваших батьків послав мене до вас», то вони запитують мене: «Яке Ім'я Його? Що я скажу їм?» І сказав Бог Мойсеєві: "Я Той, що є (Ягве, Єгова)". І сказав: "Отак скажеш Ізраїлевим синам: Суций послав мене до вас"» (Вих. 3:1–3, 10, 13, 14).

Як Біблія відповідає на мої запитання

Це Ім'я притаманне лише Богові й нікому іншому.

Коли Спаситель Ісус Христос був на Землі в людській подобі, у розмові з фарисеями Він сказав: «Тому Я сказав вам, що помрете у ваших гріхах. Бо якщо не повірите, що Я є, то помрете у ваших гріхах. А вони запитали Його: Хто Ти? Сказав їм Ісус: Я Початок, – що й кажу вам... Авраам, ваш батько, радий був би побачити Мій день – і побачив, і зрадив! Сказали Йому на це юдеї: Ти не маєш ще й п'ятидесяти років, а вже бачив Авраама? Сказав їм Ісус: Знову й знову запевняю вас: Перш ніж був Авраам, – Я є!.. Я і Отець – Ми одне! Знову юдеї взялися за каміння, щоб Його каменувати. Відповів їм Ісус: Багато добрих діл показав Я вам від [Мого] Отця. За яке з цих діл хочете Мене каменувати? Відповіли Йому юдеї, [кажучи]: Не за добрі діла каменуємо тебе, але за богозневагу; і що Ти, будучи людиною, робиш Себе Богом!» (Івана 8:24, 25, 56–58; 10:30–33).

Напередодні Своєї смерті в розмові з учнями Ісус сказав: «Якби ви Мене знали, то знали б і Мого Отця. Відтепер знаєте Його і бачили Його! Каже Йому Пилип: Господи, покажи нам Отця, – і цього нам вистачить. Говорить йому Ісус: Стільки часу Я з вами, і ти не знаєш Мене, Пилипе? Хто Мене бачив, той і Отця бачив. Як же ти говориш: Покажи нам Отця?» (Івана 14:7–9).

Як розуміти вислів: «Я і Отець – Ми одне»?

Ісус Христос – повне відображення Небесного Отця. І якщо Отець є Бог, то й Ісус також. Він є досконалим образом Отця. Своім життям на Землі Ісус Христос повністю відкрив характер Небесного Батька.

Хто такий Єгова?

В Ісуса й Отця – одне Ім'я – Єгова. Вони рівні в усьому. Ісус ні в чому не поступається Батьку, тому й сказав: «*Я і Отець – Ми одне!*». У них – один образ, усі їхні дії узгоджені.

Ось як свідчить Біблія про Триєдиного Бога:

«*І сказав Бог: "Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою"*» (Бут. 1:26).

Зверніть увагу на такі моменти:

- «сказав» – дієслово, вжите в однині;
- «створімо» – дієслово, вжите в множині;
- «за образом Нашим, за подобою Нашою» – образ, подоба – іменники, які мають форму однини, «Нашим, Нашою» – займенники у формі множини.

Отже, ми дійшли висновку, що Бог – єдиний, але в множині.

Наведемо ще один приклад, що підтверджує цю думку.

Після того як Адам і Єва скуштували забороненого плоду, Бог промовив такі слова: «*Ось став чоловік, немов один із Нас*» (Бут. 3:22).

- «Став» – дієслово, вжите в однині;
- «Нас» – займенник у формі множини.

Розглянемо ще один приклад.

Після потопу люди забажали побудувати собі велике місто і в ньому башту до неба. «*І промовив Господь: "Один це народ, і мова одна для всіх них, а це ось початок їх праці. Не буде тепер нічого для них неможливого, що вони замишляли чинити. Тож зійдімо, і змішаймо там їхні мови, щоб не розуміли вони мови один одного". І розпорошив їх звідти Гос-*

Як Біблія відповідає на мої запитання

подь по поверхні всієї землі, – і вони перестали будувати те місто. І тому то названо ймення йому: Вавилон, бо там помішав Господь мову всієї землі. І розпорошив їх звідти Господь по поверхні всієї землі» (Бут. 11:6–9).

Проаналізуємо ці тексти:

- «І промовив Господь» – дієслово, вжите в однині;
- «зійдімо і змішаймо» – дієслова, вжиті в множині.

Триєдність Бога підтверджується й у Новому Завіті. Ось що читаємо в трьох Євангеліях стосовно єдності Трьох Осіб Божества: *«Сталося ж, коли хрестився весь народ і коли Ісус, також хрестившись, молився, – розкрилися небеса, і Дух Святий у тілесному вигляді, як голуб, зійшов на Нього, і почувся голос із неба: Ти Мій Улюблений Син – у Тобі Моє уподобання»* (Луки 3:21, 22; також див. Матв. 3:16, 17; Марка 1:10, 11).

Євангелісти зображують таку картину:

- а) Ісус Христос молиться;
- б) Дух Святий сходить у тілесному вигляді;
- в) із неба чується голос Отця.

Після воскресіння з мертвих Ісус з'являється Своїм учням і каже: *«Дана Мені вся влада на небі й на землі. Отож, ідіть і навчіть усі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа»* (Матв. 28:18, 19).

Які є інші свідчення про божественність Ісуса?

Апостол Іван пише: *«На початку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог. Воно на початку було в Бога. Все через Нього постало, і без Нього не постало нічого з того, що постало... І Слово стало тілом,*

Хто такий Єгова?

і перебувало між нами, і ми побачили славу Його, – славу як Єдинородного від Отця» (Івана 1:1–3, 14).

Апостол Павло повідомляє: «Багато разів і багатьма способами колись через пророків говорив Бог до [наших] батьків. А цими останніми днями заговорив до нас через Сина, Якого поставив спадкоємцем усього і через Якого створив віки. Він, будучи сямом слави та образом Його сутності, утримуючи все словом Своєї сили, здійснивши [Собою] очищення [наших] гріхів, – сів праворуч Величності на висотах» (Євр. 1:1–3).

«А до Сина: Боже, Твій престол на віки віків, і скіпетр Твого Царства – це скіпетр справедливості. Ти полюбив праведність і зненавидів беззаконня, тому помазав Тебе, Боже, Твій Бог оливою радості – більше, ніж друзів Твоїх. І ще: Ти, Господи, на початку заснував землю, і небеса – діло Твоїх рук» (Євр. 1:8–10).

На горі Синай відбулася розмова Мойсея з Богом Отцем. Ось що сказав Бог: «Ось Я посилаю Ангола перед лицем твоїм, щоб він охороняв у дорозі тебе, і щоб провадив тебе до того місця, яке Я приготував. Стережися перед лицем Його, і слухайся Його голосу! Не протився Йому, бо Він не пробачить вашого гріха, – бо Ім'я Моє в Ньому» (Вих. 23:20, 21).

Яке ж то ім'я Ангола, у котрому Ім'я Отця?

Апостол Павло пише: «Не хочу, брати, аби ви не знали, що всі наші батьки були під хмарою і всі перейшли через море; всі хрестилися в Мойсея – в хмарі та в морі; всі їли ту саму духовну їжу; всі пили той самий духовний напій, бо пили з духовної скелі,

Як Біблія відповідає на мої запитання

що йшла слідом за ними, а та скеля був Христос» (1 Кор. 10:1–4).

«Не будемо спокушувати Христа, як деякі з них спокушували і загинули від змій» (1 Кор. 10:9).

Тут апостол Павло свідчить: з Єгипту до Обітованої землі через пустелю Ізраїля вів Ісус Христос – Бог Єгова.

Порівняємо два тексти:

«Голос кличе: На пустині вготуйте дорогу Господню, в степу вирівняйте битий шлях Богу нашому!» (Ісаї 40:3).

«Він є той, про кого говорив пророк Ісая, промовляючи: Голос волаючого в пустині: Приготуйте дорогу Господню, вирівняйте стежки для Нього!» (Матв. 3:3; див. також Марка 1:2, 3; Луки 3:3, 4; Івана 1:13–23). При порівнянні стає очевидним: Ісус – Бог, Господь, Єгова. Можна порівняти також наступні пари текстів: 1 Петра 2:4, 8 й Ісаї 8:13, 14; Івана 19:37 і Зах. 12:1, 10).

При порівнянні текстів виявляється, що Ім'я Єгови носить й Ісус Христос.

Окрім того, і Дух Святий також іменується Єговою. Порівняйте такі тексти: Дії 28:23–27; Івана 12:37 та Ісаї 6:8;

Євр. 3:7–11 і Псал. 95:7–11;

Євр. 10:13–17 і Єрем. 31:31–34.

Отже, усі Особи Трійці – Бог. Кожна з них носить Ім'я «Єгова».

Лише цим Ім'ям може спастися людина: *«І в нікому іншому немає спасіння, бо під небом нема іншого Імені, даного людям, яким належить нам спастися!» (Дії 4:12).*

Бог Єгова – Бог лише вибраних?

Жертва Ісуса Христа була принесена за все людство, і водночас за кожную людину окремо. Проте спасуться лише ті, хто побажає прийняти цю жертву й Самого Ісуса Христа. Тому вони названі вибраними. Ці люди й будуть спасеними.

А тих, хто не побажав обрати Ісуса Христа, Він не спасатиме проти їхньої волі, оскільки вони самі не хочуть цього й не вірять Йому.

Ось що написано про вибраних: *«І по тих шостидесятьох і двох тижнях буде погублений Месія... І Він зміцнить заповіта для багатьох...»* (Дан. 9:26, 27).

Тут ідеться не про всіх, а лише про тих, хто побажає укласти з Ним заповіт. Євангеліст Матвій підтверджує цю думку: *«А Йосип, її чоловік, будучи праведним і не бажаючи її ославити, вирішив тайкома відпустити її. Щойно він це подумав, як ось Господній Ангел з'явився йому в сні, кажучи: Йосипе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, дружину свою, бо зачате в ній є від Духа Святого. Вона ж народить Сина, і даси Йому ім'я Ісус, бо Він спасе Свій народ від його гріхів»* (Матв. 1:19–21).

У цьому тексті знову йдеться лише про Його народ, тобто тих, хто приймає Бога. Якщо я побажаю прийняти Ісуса Христа Своїм Господом і Спасителем, виконуватиму все, що Він велить через Своє Слово (Біблію – Новий та Старий Завіти), і «перебудуватиму в Його слові», як написано в Івана 8:31, тоді я буду Його «вибраною» дитиною, а Він дбатиме про мене і на цій грішній Землі, й у Вічному Царстві.

Як Біблія відповідає на мої запитання

На суді в Пилата Ісус сказав: *«Кожний, хто від істини, слухає Мого голосу»* (Івана 18:37).

Що ж є істиною?

1. Бог Отець є істиною (Матв. 28:19).
2. Бог Син є істиною (Івана 14:6).
3. Бог Дух Святий є істиною (Дії 6:3; Івана 14:17).
4. Закон Божий (усі Десять Заповідей) є істиною (Псал. 119:142).
5. Слово Боже (уся Біблія) – істина (Івана 17:17).

Якщо з цих п'яти пунктів я щось відкидаю, значить, не перебуваю в істині.

Отже, дослідивши, хто носить Ім'я Єгови, я усвідомила, що Єгова – мій Спаситель, Господь Ісус Христос. Він Сам сказав це про Себе, те ж саме засвідчили про Нього Його учні, які були очевидцями Його життя й служіння.

Апостол Іван пише: *«Про те, що було від початку, що ми почули, що побачили на власні очі, що ми оглядали і до чого доторкнулися наші руки, – про Слово життя; і життя з'явилося, і ми побачили, і свідчимо, і сповіщаємо вам вічне життя, яке було в Отця і з'явилося нам. Те, що ми побачили й почули, сповіщаємо й вам, щоб і ви мали спільність з нами. А наша спільність – з Отцем і з Його Сином – Ісусом Христом. І пишемо вам про це, щоб наша радість була повною. Ось звістка, яку ми почули від Нього й сповіщаємо вам: Бог є світло, і в Ньому нема жодної темряви!»* (1 Івана 1:1–5).

«Знаємо, що Божий Син прийшов і дав нам розуміння, щоб ми пізнали Істинного і перебували в Іс-

Хто такий Єгова?

тинному – в Його Сині Ісусі Христі. Він є істинний Бог і вічне життя» (1 Івана 5:20).

Апостол Петро каже: «Адже ми сповістили вам про силу та присутність Господа нашого Ісуса Христа, не йдучи за хитрими вигадками, але будучи очевидцями Його величі» (2 Петра 1:16).

Якщо Ісус Христос каже, що Він – Бог Єгова і Його свідки-очевидці підтверджують це, а я буду впитатися й стверджувати, що Ісус Христос не є Богом Єговою, а лише Сином Божим і не більше, то чи я справжній свідок? Чи не зневажаю я Бога Єгову і Спасителя, Господа Ісуса Христа, применшуючи Його велич? У такому випадку я не маю ані надії, ані віри в Його могутність, силу й владу. Це говорить про те, що я не вірю Біблії. А якщо до того ж я не визнаю Божого Закону, відкидаючи суботу Господню, подаровану мені як день спокою, і прирівнюючи її до всіх інших днів, тоді мимоволі напрошується запитання: чий я свідок?

Прийшовши до учнів після Свого воскресіння, Ісус Христос сказав їм: «Але ви приймете силу, коли Святий Дух зійде на вас, і ви будете Моїми свідками в Єрусалимі, по всій Юдеї та Самарії – і аж до краю землі!» (Дії 1:8).

Ісус – Бог Єгова – освятив суботу як пам'ятник творіння, бо Він «заснував землю, і небеса...» (Євр. 1:10); Він також визначив суботу як день зустрічі зі Своїм творінням.

Тут доречні слова апостола Павла:

«Деякі, відступивши від цього, вдалися до пустих балачок, бажаючи бути вчителями Закону і не ро-

Як Біблія відповідає на мої запитання

зуміючи *ані того, що говорять, ані того, на чому наполягають*» (1 Тим. 1:6, 7).

Отже, ще раз наголошуємо: якщо я не визнаю Господа і Спасителя Ісуса Христа за Бога Єгову й відкидаю Четверту Заповідь Його Закону, тоді я не є Божим свідком!

На сьогодні є лише дві групи свідків: Божі й не Божі.

Істинний Божий свідок за основу своєї віри бере Слово Боже, бо написано: *«До Закону й свідоцтва! Як вони не так кажуть, як це, то немає для них зорі ранньої!»* (Ісаї 8:20).

Апостол Павло попереджає:

«Але якби й ми чи сам ангел з неба благовістили вам щось інше, ніж те, що ми вам благовістили, – хай буде відлучений!» (Гал. 1:8).

«А Цареві віків – нетлінному, невидимому, єдиному, [премудрому] Богові – честь і слава на віки віків, амінь!» (1 Тим. 1:17).

ЯК МЕНІ СТАТИ БОЖИМ «ВИБРАНИМ»?

(Матв. 20:16)

Для того щоби стати Божою вибраною дитиною, необхідно: Повірити, що є Бог.

Написано: «Без віри неможливо догодити Богові. Тим, які приходять до Бога, треба вірити, що Він є і що винагороджує тих, які Його шукають» (Євр. 11:6).

«Віра є підставою для надії, те, що переконує про речі, недоступні для споглядання» (Євр. 11:1). Віра передбачає й довіру.

Визнати себе грішником і прийти до Бога з покаяттям (див. Луки 3:7, 8).

Ісус сказав: «Ти ж, коли молишся, ввійди до своєї кімнати і, замкнувши свої двері, помолися до свого Отця в тайні, – і твій Отець, що бачить і таємне, віддасть тобі [явно]» (Матв. 6:6).

Молитва – це спілкування людини з Богом. Треба щиро й відверто розповісти Богові про все, що

Як Біблія відповідає на мої запитання

мене турбує, про всі мої бажання, а після цього прославити й подякувати Богові за те, що Він вже почув й послав Свою допомогу. Відповідь може прийти відразу ж або пізніше, тоді необхідно з вірою чекати. Якщо моє прохання співпадатиме з Божою волею і буде мені на благо, а не на зло, Бог його задовольнить.

Апостол Яків пише: *«Та нехай просить з вірою, без жодного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, котру підіймають та женуть вітри. Така людина хай не думає, що отримає щось від Господа, адже двоєдушний чоловік непостійний на всіх своїх шляхах»* (Якова 1:6–8).

Необхідно приєднатися до народу Божого, бо серед нього перебуває Бог і Слово Боже можна почути в усій його повноті лише там (див. 1 Тим. 3:15).

Апостол Павло зауважує: *«Тому віра – від слухання, а слухання – через Слово Христа»* (Римл. 10:17).

Як ми вже зазначали, Церкву Божу можна визначити за двома ознаками:

а) вона дотримується усіх Десяти Заповідей, зокрема й Четвертої про суботу;

б) вона має свідчення Ісуса Христа (див. Об'явл. 12:17), а свідчення Ісуса – це дух пророцтва (див. Об'явл. 19:10; 22:9).

Послухавши й прочитавши Слово Боже, мені слід «у ньому перебувати», тобто виконувати. Біблія – Слово Ісуса Христа, і Христос є Слово.

Апостол Іван пише: *«На початку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог... І Слово стало тілом, і перебувало між нами...»* (Івана 1:1, 14).

Як мені стати Божим «вибраним»?

Ісус (Слово) каже: *«Якщо ви будете перебувати в Моєму слові, тоді справді будете Моїми учнями»* (Івана 8:31).

Укласти особистий заповіт із Богом через водне хрещення за прикладом Ісуса (див. Матв. 3:15).

Бог готовий прийняти кожную людину й особисто укласти з нею Свого заповіта.

Ісус каже: *«Того, хто приходить до Мене, Я не вижену геть»* (Івана 6:37).

Укладаючи заповіт з Ісусом, необхідно також визнати Його й Законодавцем, оскільки Боже Царство, Царем котрого є Ісус, – реальне і має свій Закон.

Під час укладання заповіту між Богом і людиною Дух Святий на скрижалях серця віруючої людини та в її думки записує Божий Закон (див. Євр. 8:10; 10:16; 2 Кор. 6:16–18).

Тільки на таку людину Бог може претендувати, і вона є Божою вибраною дитиною, за нею Ісус прийде вдруге на нашу землю. Про таких людей Ісус каже: *«...І ніхто не може забрати [їх] з руки [Мого] Отця»* (Івана 10:29).

Апостол Яків наставляє: *«Будьте виконавцями Слова, а не тільки слухачами, що обманюють самих себе. А хто дивиться на досконалий закон свободи і перебуває в ньому, той не слухач-забудько, а виконавець діла; він буде блаженний у своїх діях»* (Якова 1:22, 25).

Під час прощальної вечері Ісус сказав Своїм учням: *«Знову й знову запевняю вас, що хто вірить у Мене, той робитиме діла, які Я роблю, – навіть більші від них зробить, бо Я іду до Отця»* (Івана 14:12).

Як Біблія відповідає на мої запитання

Якщо я усім серцем захочу прямувати за Ісусом і виконувати усі Його повеління, Він мені допоможе, бо Господь Сам сказав: *«...Бо без Мене не можете робити нічого»* (Івана 15:5).

І тоді я зможу сказати разом з апостолом Павлом: *«Усе можу в Тому, Хто мене зміцнює, – [в Ісусі Христі]»* (Филп. 4:13).

Ісус каже: *«Якщо хто хоче чинити Його волю, той пізнає вчення, чи воно від Бога, чи Я говорю від Себе»* (Івана 7:17).

Як має формуватися віра людини в Бога і яку віру хоче Бог бачити у своїх вибраних?

Віра в Бога має бути не формальною, не сліпою і не фанатичною. Вона повинна ґрунтуватися не на баченні, як каже апостол Павло: *«Адже ми живемо вірою, а не тим, що бачимо»* (2 Кор. 5:7); не на почуттях (людські почуття оманливі); і не на чудесах, оскільки сам сатана творитиме різні чудеса, аби звести людину з істинного шляху (див. 2 Кор. 11:14, 15).

Апостол Павло пише: *«Тому що Бог не є Богом безладдя, але миру»* (1 Кор. 14:33).

Віра людини в Бога повинна бути ґрунтовною, свідомою, аби людина чітко розуміла, чого від неї очікує Бог і що вона сама має робити для свого спасіння. Така віра ґрунтується виключно на Слові Божому – Біблії. Як Ісус усі свої рішення й учинки обґрунтовував Словом: «Написано», так і нам потрібно не відступати від Біблії ані на йоту, нічого не віднімаючи й не додаючи, але повністю довіряючи Богові.

Як мені стати Божим «вибраним»?

Писання попереджає: *«До слів Його не додавай, щоб тебе не скартав Він, і щоб неправдомовцем не став ти»* (Прип. 30:6).

Чому Бог так серйозно застерігає щодо викривлення Його Слова?

Якщо людина додасть щось до Слова Божого або відніме від нього, це вже буде слово не Боже, а людське, що веде не до життя, а до загибелі. Святе Письмо містить Божественну силу, якою християнин може перемагати.

Ми знаходимося на території великої духовної боротьби між добром і злом, тому кожна людина стає її учасником і мішенню. Полем битви є наш розум і наша свідомість.

У чому ж полягає ця боротьба?

Оволодіваючи розумом і свідомістю людини, диявол отримує повну владу над нею, бо центр управління людини знаходиться саме в її розумі, свідомості. Таким чином, оволодівши людиною, диявол викривляє її розум і свідомість, і тоді людина вже не розуміє, що чинить. Так і на Голгофі, коли люди розпинали Христа, Він молився за них: *«Отче, прости їм, бо вони не знають, що роблять!»* (Луки 23:34).

Оволодівши людиною, диявол використовує її для своїх злих планів, а потім знищує.

Потрапивши під вплив сатани, людина вже не може чинити опір. Її сили надто малі. Так людина стає жертвою сатани й гине.

Як Біблія відповідає на мої запитання

У Бога абсолютно інші принципи! Він дає людям чистий розум, чітке розуміння, свободу вибору й лише тоді закликає йти за Ним. Для нашого захисту Бог дав нам Своє Слово.

Словом Своїм Він створив Землю і Всесвіт, і Словом же утримує все. Коли ми піддаємося нападкам сатани, то, знаючи Писання і проголошуючи: «Написано...», можемо протистояти дияволу, і він відступить від нас. Він безсилий проти Слова Божого.

Слово Боже – могутня духовна зброя.

Апостол Павло пише: *«Бо Слово Боже живе й діяльне, гостріше від усякого двосічного меча...»* (Євр. 4:12).

Якщо ми не будемо дотримуватися Божого Слова, то загинемо.

Яким чином можна користуватися Словом Божим як зброєю?

Ісус Христос залишив нам приклад. Зброю, котрою Він користувався, має кожен із нас, і це – Біблія.

У Євангеліях описано боротьбу Ісуса з дияволом під час сорокаденного посту в пустелі, і цей приклад може нас багато чого навчити (див. Матв. 4:1–11; Луки 4:1–13).

Будучи Богом, Ісус не покладався на власні сили, але повністю довіряв Слову Божому. Зі словом «написано...» Він вийшов переможцем, показавши нам, що кожна людина може протистояти сатані.

Апостол Павло пише: *«Нарешті, зміцнюйтеся Господом та могутністю Його сили. Зодягніться у всю Божу зброю, щоб ви могли протистоя-*

Як мені стати Божим «вибраним»?

ти підступності диявола. Адже наша боротьба не з тілом і кров'ю, але з началами, з владами, зі світовими правителями темряви цього [віку], з піднебесними духами злоби. Тому візьміть усю Божу зброю, щоб ви змогли дати опір у день зла і, все подолавши, вистояти. Отож, стійте, підпрежіться істиною, зодягніться в броню праведності, взуйтеся в готовність благовістити мир. Понад усе візьміть щит віри, яким зможете погасити всі вогненні стріли лукавого; візьміть шолом спасіння і духовний меч, яким є Боже Слово» (Ефес. 6:10–17).

Підкоряючись Богові, ми одержуватимемо перемогу *«...Не силою й не міццю, але тільки Моїм Духом, говорить Господь Саваот»* (Зах. 4:6).

Отже, якщо людина буде твердо дотримуватися вчення Біблії, якщо її скелею буде: *«Так написано...», «Так сказав Бог...»*, – вона буде непохитною і твердою у вірі. Її розум і свідомість будуть закритими для впливу диявола, який безсилий проти такої людини, хоча набагато сильніший за неї.

Звичайно, кожна людина зазнає нападів сатани, але апостол Павло, котрий також ішов цим шляхом, підбадьорює нас: *«Вам випало лише людське випробування. Та вірний Бог не допустить, щоб ви випробовувалися понад міру, але при випробуванні дасть і вихід, аби ви могли його витримати»* (1 Кор. 10:13).

Сьогодні перед людиною відкриті два шляхи:

- благословення й життя;
- прокляття і смерть.

Як Біблія відповідає на мої запитання

У яких випадках я матиму благословення, а в яких прокляття, – написано в 28-му розділі книги Повторення Закону.

Незважаючи на те, що ці два шляхи були запропоновані давньому народу Ізраїля, так само і сьогодні вони запропоновані кожному з нас, бо ми є духовним Ізраїлем.

Апостол Павло пише: *«...Не всі, що від Ізраїля, є Ізраїлем. І не всі нащадки Авраама є його дітьми, але: В Ісаакові буде названо тобі нащадка! Тобто не тілесні діти є Божими дітьми, а діти обітниць вважаються за потомство»* (Римл. 9:6–8).

«Зрозумійте, що ті, хто від віри, – сини Авраама. Адже Писання, передбачивши, що Бог через віру оправдає язичників, благовістило Авраамові: В Тобі благословляться всі народи! Тому ті, що від віри, будуть благословенні разом з вірним Авраамом» (Гал. 3:7–9).

«Обрізання ніщо і необрізання ніщо; головне – зберігати Божі заповіді» (1 Кор. 7:19).

Про які заповіді тут іде мова?

Йдеться про ті ж самі дві Заповіді Закону, які проголосив Ісус:

«Любитимеш Господа Бога свого всім своїм серцем, і всією своєю душею, і всією своєю думкою!» (Матв. 22:37; П. Зак. 6:5).

«Любитимеш свого ближнього, як самого себе!» (Матв. 22:39; Левит 19:18).

«На цих двох заповідях тримається увесь Закон і Пророки» (Матв. 22:40). Ці дві давні Заповіді Господь Бог розшифрував у Десяти відомих нам

Як мені стати Божим «вибраним»?

Заповідях. Саме їх ми маємо дотримуватися як духовний Ізраїль.

Отже, щоби стати «вибраними Божими», необхідно мати таку віру, яку мав Авраам, батько народу Божого, і тоді через жертву Ісуса Христа ми стаємо «вибраними Божими». *«Явився Господь Аврамові та й промовив до нього: "Я Бог Всемогутній! Ходи перед лицем Моїм, і будь непорочний! І дам Я Свого заповіта поміж Мною та поміж тобою, і дуже-дуже розмножу тебе". І впав Аврам на обличчя своє, а Бог до нього промовляв, говорячи: "Я, – ось Мій заповіт із тобою, і станеш ти батьком багатьох народів. І не буде вже кликатись ім'я твоє: Аврам, але буде ім'я твоє: Авраам, бо вчинив Я тебе батьком багатьох народів..."»* (Бут. 17:1–5).

«І Я складу заповіта Свого поміж Мною та поміж тобою, і поміж твоїм потомством по тобі на їхні покоління на вічний заповіт, що буду Я Богом для тебе й для нащадків твоїх по тобі. І дам Я тобі та потомству твоєму по тобі землю скитання твого... на вічне володіння, – і Я буду їм Богом» (Бут. 17:7, 8).

Апостол Павло зазначає:

«Авраам повірив Богові, і це зараховано йому за праведність» (Гал. 3:6).

«Вірою прибув до обіцяної землі, мов до чужої, оселившись у шатрах з Ісааком і Яковом – співспадкоємцями тієї самої обітницї; бо він очікував міста з підвалинами, творцем і будівничим якого є Бог» (Євр. 11:9–10).

Хто такий Авраам?

Авраам названий батьком віруючих. Він був готовий виконати будь-яке повеління Бога. У Біблії читаємо: *«Авраам послухав Мого голосу, і виконував те, що виконувати Я звелів: заповіді Мої, постанови й закони Мої»* (Бут. 26:5).

Коли Бог звелів Авраамові взяти свого єдиного сина, якого той палко любив, і принести його в жертву, патріарх, не вагаючись, вирушив до вказаного Богом місця для жертвоприношення.

Авраам, його син Ісак і двоє слуг три доби йшли до гори Морія, і там, на горі, між батьком і сином відбулася така розмова:

«І сказав Ісак до Авраама, свого батька, говорячи: "Батьку мій!" А той відказав: "Ось я, сину мій!" І промовив Ісак: "Ось огонь та дрова, а де ж ягня на цілопалення?" І відказав Авраам: "Бог нагледить ягня Собі на цілопалення, сину мій!" І пішли вони разом обоє» (Бут. 22:7, 8).

Авраам не знав, що збирається вчинити Бог, але безмежно довіряв Йому, твердо знаючи: Він мудро вирішить будь-яку проблему. Авраам не приховував від Бога свою велику журбу, викликану думкою, що він має втратити сина. Проте підкорився, бо вірив: Бог ніколи не забуває Своїх обітниць; Господь обіцяв «вчинити його великим народом» і виконати все, як сказав. І Бог справді потурбувався про жертву. Він дуже високо оцінив досконалий послух Авраама.

Там, на горі Морія, Бог утримав руку Авраама, котра вже була занесена над Ісаком. Та на горі Голгофі,

Як мені стати Божим «вибраним»?

де помирав Син Божий Ісус, не була утримана жодна рука. Бог піддав Авраама такому суровому випробуванню, аби відкрити самому Авраамові, майбутнім поколінням людей і всім небожителям великі істини Викуплення.

«Бо так Бог полюбив світ, що дав [Свого] Єдиного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16).

Завдяки Йому ми маємо надію на прекрасне життя у майбутньому на Новій Землі, котру приготував для нас Бог.

А пізніше, багато років потому, на цій самій горі Морія нащадки Авраама збудували прекрасне місто Єрусалим – місто миру, улюблене місто Боже. На тому ж місці, де Авраам мав принести в жертву свого сина Ісака, Соломон збудував чудовий шедевр мистецтва – храм Бога Живого, за образом Мойсеевого намету свідчення в пустелі.

Храм Божий складався з двох частин. Ці дві частини розділяла завіса з дуже кошовної тканини, розшитої золотими нитками. Перша частина храму містила речі-символи, які вказували на Самого Ісуса Христа і Його служіння. Там звершували служіння священики. А до другої частини, за завісу, заходив тільки первосвященник, це відбувалося один раз на рік після десяти судних днів.

Перша половина храму називалася «святиє», а друга – «святиє святих». У другій половині стояв ковчег свідцтва, куди Мойсей поклав дві кам'яні таблиці з Десятьма Заповідями Божого Закону. Ковчег свідцтва закривався кришкою, над якою простягали свої кри-

ла два золотих херувими. Вони були розташовані по обидва боки, один навпроти одного, і крила одного торкалися крил іншого. Кришка називалася «престолом благодаті» Божої. Це місце було особливим через присутність Самого Бога, а в дні великих релігійних свят на храм сходила слава Божа у вигляді сліпучої хмари. Ця хмара покривала не лише святе й Святе святих, а й увесь храм. Там нащадки Авраама й «приходьки» з інших народів могли бачити славу Божу.

На жаль, з причини беззаконня і непослуху нащадків Авраама, Бог змушений був допустити, щоб халдейський цар Навуходоносор зруйнував Єрусалим і храм. Після вавилонського полону на цьому ж місці ізраїльтяни збудували інший храм. Він простояв аж до 70 р. нової ери.

Другий храм за своєї красою поступався першому. Він також складався з двох частин, які розділяла завіса з коштовних тканин, але в другій частині храму, Святому святих, уже не було ковчега заповіту з таблицями Закону Божого. Замість них там лежав просто великий камінь. Сюди вже не сходила слава Божа у вигляді сліпучої хмари, як на перший храм. Проте цей храм був увінчаний ще більшою славою, бо Сам Бог у людській подобі – Ісус Христос – відвідував його й освячував Своєю присутністю.

Коли нащадки Авраама, ізраїльтяни, не прийняли Ісуса, Він сказав їм напередодні Своєї смерті: *«Ось, залишається вам ваш дім порожнім»* (Матв. 23:38).

У момент смерті Ісуса на хресті завіса в храмі, яка розділяла його на дві частини, роздерлася. *«І ось*

Як мені стати Божим «вибраним»?

завіса храму роздерлася надвоє – згори додола» (Матв. 27:51). Це означало, що служіння, яке відбувалося в храмі протягом довгих століть, втратило своє значення. Син Божий – істинний Агнець Божий – віддав Своє життя за людей. Віднині кожен охочий може вірою входити «за внутрішню завісу» Небесного Храму, де наш Спаситель звершує Своє служіння за грішника, який кається.

Апостол Павло пише: *«Бо Христос увійшов не в рукотворну святиню, яка відображала істинну, але в саме небо, щоб тепер з'явитися перед Божим обличчям за нас»* (Євр. 9:24).

А в тому храмі, де завіса роздерлася надвоє, ще проводилося служіння нащадками Авраама, проте Бога вже там не було. За їхню велику впертість і непослух Богові другий Божий храм також був повністю зруйнований разом із містом Єрусалимом 70 року н. е. римськими воїнами. А євреї були розсіяні по всьому світу між усіма народами.

Таким чином, виконалися Слова Ісуса Христа, сказані самарянці: *«Але надходить час, – і вже тепер він є, – коли правдиві поклонники будуть поклонятися Отцеві в Дусі та істині, бо Отець шукає Собі таких поклонників. Бог є Дух, і хто Йому поклоняється, повинен поклонятися у Дусі та істині»* (Івана 4:23, 24). Сьогодні нащадки Авраама, ізраїльський народ, перебуває нарівні з усіма народами світу, шлях спасіння для них той самий, що й для всіх народів. Їхній Бог – Бог для всього людства.

Апостол Павло зазначає: *«Адже через віру в Ісуса Христа ви всі – сини Божі. Бо ви, що в Христа хрести-*

Як Біблія відповідає на мої запитання

лися, в Христа зодягнулися. Немає юдея, ні грека; нема ані раба, ані вільного; нема чоловічого роду, ні жіночого; бо в Ісусі Христі ви всі – одно. А якщо ви Христові, то ви є нащадками Авраама і, згідно з обітницею, – спадкоємці» (Гал. 3:26–29).

Тож будемо довіряти Богові, будемо виконувати Його волю, Його Заповіді, – тоді ми воістину станемо вибраними.

Якщо ми чинимо так, тоді Бог бере на Себе відповідальність за наше благополуччя й спасіння.

ПРАВДА ПРО СМЕРТЬ

Сьогодні від людей можна почути різні теорії про смерть.

Через страх перед смертю людина сліпо вірить усяким вигаданим людьми теоріям: про потойбічне життя, реінкарнацію (переселення душі померлого в іншу істоту відповідно до того, як людина прожила своє життя). У пошуках істини багато хто звертається до різних віщунів та екстрасенсів.

Що ж відбувається з людиною і де вона перебуває після смерті?

Відповісти на це запитання надамо можливість Біблії, бо вона є відкриттям Божим. Постараємося дослідити, що Сам Творець відкриває людині про смерть.

І сьогодні з Едемського саду лунають два голоси. Один каже: «Якщо згрішиш – помреш», а інший запевняє: «Ні, не вмреш, навпаки, – станеш, немов Бог» (див. Бут. 3:1–5).

До якого ж голосу слід дослухатися?

На початку Біблії читаємо: «І сказав Бог: "Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою, і хай

Як Біблія відповідає на мої запитання

панують над морською рибою, і над птаством небесним, і над худобою, і над усею землею, і над усім плазуючим, що плазує по землі". І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх... І створив Господь Бог людину з порошу земного. І дихання життя вдихнув у ніздрі її, – і стала людина живою душею» (Бут. 1:26, 27; 2:7).

Отже: земний порошок + дихання життя = душа жива.

Лише в поєднанні цих двох елементів людина стає живою душею. Що ж сталося далі?

«І наказав Господь Бог Адамові, кажучи: "Із кожного дерева в Раю ти можеш їсти. Але з дерева знання добра й зла – не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!".. Але змій був хитріший над усю польову звірину, яку Господь Бог учинив. І сказав він до жінки: "Чи Бог наказав: Не їжте з усякого дерева раю?" І відповіла жінка змієві: "З плодів дерева раю ми можемо їсти, але з плодів дерева, що в середині раю, – Бог сказав: "Не їжте із нього, і не доторкайтесь до нього, – щоб вам не померти". І сказав змій до жінки: "Умерти – не вмрете! Бо відає Бог, що дня того, коли будете з нього ви їсти, ваші очі розкриються, і станете ви, немов Боги, знаючі добро й зло". І побачила жінка, що дерево добре на їжу, і принадне для очей, і пожадане дерево, щоб набути знання. І взяла з його плоду, та й з'їла, і разом дала теж чоловікові своєму, – і він з'їв... І до Адама сказав Він: "За те, що ти послухав голосу жінки своєї та їв з того дерева, що Я наказав був тобі, говорячи: "Від нього не їж", –

Правда про смерть

проклята через тебе земля! Ти в скорботі будеш їсти від неї всі дні свого життя. У поті свого лиця ти їстимеш хліб, аж поки не вернешся в землю, бо з неї ти взятий. Бо ти порошок, – і до порошку вернешся". І вигнав Господь Бог Адама. А на схід від еденського раю поставив Херувима і меча полум'яного, який обертався навколо, щоб стерегти дорогу до дерева життя» (Бут. 2:16, 17; 3:1–6, 17, 19, 24).

Так смерть проникла в людську сім'ю. На жаль, людина не може примиритися з тим, що вона смертна, і скоріше готова вірити брехні диявола, ніж істині Божій.

Та Господь у Своєму Слові сказав: *«І вернеться порошок у землю, як був, а дух вернеться знову до Бога, що дав був його!»* (Екл. 12:7).

Чи здатна людина до чогось після смерті?

Біблія відповідає:

«Не надійтесь на князів, на людського сина, бо в ньому спасіння нема: вийде дух його – і він до своєї землі повертається, – того дня його задуми гинуть!» (Псал. 146:3, 4).

«Бо дерево має надію: якщо буде стяте, то силу отримає знову, і парост його не загине... А помре чоловік – і зникає, а сконає людина – то де ж вона є?... так і та людина покладеться – й не встане, – аж до закінчення неба не збудяться люди та не прокинуться зо сну свого» (Йова 14:7, 10, 12).

«Заживай життя з жінкою, яку ти кохаєш, по всі дні марноти твоєї, що Бог дав для тебе під сонцем на всі дні марноти твоєї, – бо оце твоя доля в жит-

Як Біблія відповідає на мої запитання

ті та в твоєму труді, що під сонцем ним трудишся ти! Все, що всилі чинити рука твоя, тее роби, бо немає в шеолі, куди ти йдеш, ні роботи, ні роздуму, ані знання, ані мудрости!» (Екл. 9:9, 10).

«І я бачив, – нема чоловікові кращого, як ділами своїми радіти, бо це доля його! Бо хто поведе його глянути, що буде по ньому?» (Екл. 3:22).

До якого часу людина перебуватиме в могилі?

«...Аж до закінчення неба не збудяться люди та не прокинуться зо сну свого» (Йова 14:12).

Що каже про смерть Ісус Христос?

«...Наш друг Лазар заснув, – піду розбудити його. А Його учні сказали: Господи, якщо заснув, – то одужає! Ісус сказав про його смерть, а вони подумали, що говорить про звичайний сон. Тоді Ісус сказав їм прямо: Лазар помер» (Івана 11:11–14).

Як бачимо, Ісус назвав смерть лише сном. Господь відкриває нам: «Щодо воскресіння з мертвих, то хіба ви не читали Слова Божого, яке говорить: Я є Богом Авраама, і Богом Ісаака, і Богом Якова, – Богом не мертвих, а живих» (Матв. 22:31, 32).

«Перебуваючи у внутрішній жалобі, підходить Ісус до гробниці. Це була печера, до якої прилягав камінь. Промовив Ісус: Відваліть камінь! Марта, сестра померлого, сказала Йому: Господи, вже чути запах, бо чотири дні вже минуло. Відповів їй Ісус: ...Коли будеш вірити, – побачиш Божу славу. Відваляли камінь, [де лежав померлий]. Ісус звів очі вгору й промовив: Отче, дякую Тобі, що Ти вислухав Мене...

Правда про смерть

Промовивши це, вигукнув сильним голосом: Лазарю, вийди сюди! І вийшов померлий. Руки й ноги його були обмотані полотном, а його обличчя обв'язане хусткою. Каже їм Ісус: Розв'яжіть його й звільніть, щоб міг ходити» (Івана 11:38–44).

Тут необхідно звернути увагу на те, що воскреслий Лазар не зійшов із неба, не вийшов із пекла або чистилища, але з тої могили, де був похований.

Апостол Павло пояснює: «...Призначено людям один раз умерти, а потім суд» (Євр. 9:27).

Де перебуває душа померлої людини?

Проаналізуємо, що говорить про душу людини (і навіть тварини) Сам Бог.

«І жодної крові птаства та худоби не будете їсти по всіх ваших оселях. Кожна душа, що їстиме яку-будь кров, – то буде винищена душа та з-посеред народу свого» (Левит 7:26, 27).

«Тільки крові не їстимеш, – на землю виллєш її, як воду. Тільки будь обережним, щоб не їсти крові, бо кров – вона душа, і ти не будеш їсти душі разом з м'ясом. Не будеш їсти її, – на землю виллєш її, як воду. Не будеш їсти її, щоб було добре тобі та си-нам твоїм по тобі, коли робитимеш справедливе в Господніх очах» (П. Зак. 12:16, 23–25).

«Тільки м'яса з душею його, цебто з кров'ю його, не будете ви споживати» (Бут. 9:4).

Отже, перше значення слова «душа» – кров. Душу, виявляється, мають і тварини! Дух – це іскра життя, що називається диханням життя, яке дає Бог кожній людині.

Як Біблія відповідає на мої запитання

Неодноразово в Біблії душами також названі живі люди, наприклад: *«Усіх душ, що прийшли з Яковом в Єгипет, що походять із стегон його, окрім жінок синів Якова, усіх душ шістдесят і шість»* (Бут. 46:26).

Отже, душа – це жива людина.

Душа – це життя.

Дух, душа й тіло – тісно пов'язані між собою елементи живої істоти, жоден із них окремо існувати не може.

Еклезіяст пише: *«... Для людських синів, щоб Бог випробовував їх, і щоб бачити їм, що вони як ті звірі, бо доля для людських синів і доля звірини – однакова доля для них: як оці помирають, так само вмирають і ті, і для всіх один подих, і нема над твариною вищості людям, – марнота бо все!... Все до місця одного йде: все постало із пороху, і вернеться все знов до пороху... Хто те знає, чи дух людських синів підіймається вгору, і чи спускається вділ до землі дух скотини?»* (Екл. 3:18–21).

Псалмист Давид пише: *«Бож у смерті нема пам'ятання про Тебе, у шеолі ж хто буде хвалити Тебе?»* (Псал. 6:6).

«Своєму рабові пощасти, щоб я жив, – і я буду держатися слова Твого!» (Псал. 119:17).

Ці біблійні тексти свідчать: померлі люди не мають можливості навіть славити Бога. Це можуть робити лише живі, оскільки смерть позбавляє людину можливості перебувати перед лицем Господа, біля Його престолу.

Про що свідчить Біблія стосовно смерті Ісуса?

У Євангелії описано прощальну вечерю Ісуса з учнями:

Правда про смерть

«І взявши хліб та віддавши подяку, переломив і дав їм, кажучи: Це тіло Моє, що за вас віддається; це робіть на спомин про Мене. Так само й чашу по вечері, кажучи: Ця чаша – Новий Завіт у Моїй крові, що за вас проливається» (Луки 22:19, 20).

Помираючи на Голгофському хресті, Ісус вигукнув гучним голосом: *«Отче, у Твої руки передаю Свій дух! Сказавши це, Він віддав духа» (Луки 23:46).*

Ісус Христос Свій дух життя (зауважте, Він не сказав: «душу») передав у руки Отця Небесного.

Один із розбійників, між якими був розп'ятий Христос, звернувся до Ісуса й промовив: *«Ісусе, згадай мене, коли прийдеш у Царство Своє! А Він сказав йому: Запевняю тебе: сьогодні ти будеш зі мною в раю!» (Луки 23:42, 43).*

Чи був Ісус того ж дня в раю?

Євангеліє повідомляє, що першою людиною, котрій з'явився Ісус після Свого воскресіння, була Марія Магдалина, яка плакала біля гробу. Коли Ісус звернувся до Марії, вона, впізнавши, хотіла доторкнутися до Нього, та Ісус сказав: *«Не доторкайся до Мене, бо Я ще не зійшов до [Мого] Отця. Іди до Моїх братів і скажи їм, що Я іду до Мого Отця і вашого Отця, до Мого Бога і вашого Бога!» (Івана 20:17).*

Цей текст свідчить про те, що Сам Бог, Ісус Христос, не сходив до Небесного Отця після Своєї смерті, але протягом трьох днів перебував у могилі, як колись і Лазар. А воскреснувши, Він залишався на Землі, біля Свого гробу, а не на Небі. Тому й розбійник, котрому

Як Біблія відповідає на мої запитання

Господь пообіцяв рай, не міг бути з Ним того ж дня в раю.

Як же розуміти слова Ісуса, звернені до розбійника?

Ісус сказав, що смерть людини – сон, а коли людина засинає глибоким сном могили, хіба вона відчуває плин часу й хіба не зливаються в одну мить засинання і час пробудження? Злодій пробудиться від свого смертельного сну під час Другого приходу Ісуса на Землю, і це буде для нього, як «сьогодні».

Є ще одне пояснення слів Христа. Під час написання Євангелій розділових знаків не існувало. Тому, якщо розділовий знак у синодальному перекладі (як і в оригіналі) поставити після слова «сьогодні», одержимо таку фразу: *«Запевняю тебе сьогодні: ти будеш зі мною в раю!»* Тут Христос вказує не на час, коли розбійник потрапить до раю, а на час проголошення Своєї обітниці. Вираз «запевняю тебе сьогодні» часто вживається в Біблії (див. П. Зак. 4:40; 8:19; 28:1; 30:2, 8, 11, 18).

Мертві не виходять зі своїх могил, не переміщуються й не спілкуються з живими. Вони перебувають у тих самих могилах, де були поховані, аж до повернення Ісуса на нашу Землю, й лише тоді пробудяться.

Хто ж у такому разі являється людям в образі померлих рідних і близьких?

Апостол Іван пише: *«І сталася війна на небі: Михаїл і його ангели розпочали бій зі змієм. І змій воював, і його ангели. І не перемогли: не знайшлося для них*

Правда про смерть

більше місця на небі. І скинутий був великий дракон, давній змій, що зветься диявол і сатана, що обманює весь світ; скинутий він був на землю, і його ангели були скинуті з ним... Тому веселіться, небеса, і ті, що живуть на них! Горе землі й морю, бо до вас зійшов диявол, який у великій люті, знаючи, що має обмаль часу!» (Об'явл. 12:7–9, 12).

Як багато невірних ангелів було скинуто на нашу Землю?

Апостол Іван відповідає: «І його [дракона] хвіст змів третину небесних зірок і скинув їх на землю» (Об'явл. 12:4).

Йдеться про третю частину всіх ангелів – скинутих ангелів, що зуться бісами.

Євангеліст Марк пише про одного біснுவатого чоловіка. Коли він побачив Ісуса здаля, підбіг, вклонився Йому й, закричавши сильним голосом, сказав: «Що Тобі до мене, Ісусе, Сину Бога Всевишнього? Закликаю Тебе Богом, не муч мене! Бо Він говорив йому: Нечистий духу, вийди з людини! І запитав його: Яке твоє ім'я? Він каже Йому: Легіон моє ім'я, бо нас багато!» (Марка 5:7–9).

Отже, можна дійти висновку, що бісів зійшло на Землю дуже багато. Якщо в одній людині їх помістився «легіон», скільки ж їх на всій нашій планеті! Ці нечисті духи приймають образ померлих людей і приходять до їхніх близьких, аби спокусити, звести й занапастити їх.

Ось що трапилося з першим ізраїльським царем Саулом, котрий звернувся до чаклунки, щоб викликати дух померлого Божого пророка Самуїла:

Як Біблія відповідає на мої запитання

«І сказала та жінка: "Кого я викличу тобі?" А він відказав: "Самуїла виклич мені". І побачила та жінка Самуїла, та й крикнула гучним голосом! І сказала та жінка до Саула, говорячи: "Нащо ти обманив мене, – так ти Саул!" І сказав їй цар: "Не бійся! Але що ти бачиш?" А та жінка відказала Саулові: "Я бачу ніби богів, що виходять із землі!" І він їй сказав: "Який його вид?" А та відказала: "Виходить старий чоловік, зодягнений у довгу одежу". І Саул пізнав, що то Самуїл, і схилив своє обличчя до землі, та й уклонився. І сказав Самуїл до Саула: "Нащо ти непокоїш мене, мене викликаючи?" А Саул сказав: "Дуже тяжко мені, – филистимляни воюють зо мною, а Бог відступився від мене, і не відповідає мені вже ані через пророків, ані в снах. І покликав я тебе, щоб ти навчив мене, що я маю робити". І сказав Самуїл: "І нащо ти питаєш мене, коли Господь відступився від тебе... Як ти не слухався Господнього голосу... Господь віддав із тобою також Ізраїля до руки филистимлян. А взавтра ти та сини твої будете разом зо мною"» (1 Сам. 28:11–19).

«А филистимляни воювали з Ізраїлем. І побігли Ізраїлеві мужі перед филистимлянами, і падали трупами на горі Гілбоа. І догнали филистимляни Саула та його синів. І повбивали филистимляни Йонатана й Авінадава та Малкі-Шуя, Саулових синів. І став бій тяжкий для Саула, і його знайшли лучники – він був дуже поранений тими лучниками. І сказав Саул до свого зброєноші: "Витягни меч свого, і пробий мене ним, щоб не прийшли ці необрізані, і не пробили мене, і не знущалися надо мною!" Та не хотів зброе-

Правда про смерть

ноша, бо дуже боявся. Тоді взяв Саул меч, – та й упав на нього! І побачив зброєноша, що помер Саул, і впав і він на свого меч, та й помер із ним. І помер того дня Саул і троє синів його та зброєноша, також усі люди разом» (1 Сам. 31:1–6)

Ця сумна історія показує, що диявол прийшов до Саула, який вступив з ним у діалог, аби занапастити його.

Подібне може трапитися з кожним із нас. Тому Бог у Своєму Слові суворо забороняє звертатися до духів померлих, оскільки під виглядом духів до людини приходить сам сатана, аби занапастити її, як це зробив він з ізраїльським царем Саулом.

Бог застерігає: *«Не звертайтеся до духів померлих та до ворожбитів, і не доводьте себе до опоганення ними. Я – Господь, Бог ваш!» (Левит 19:31).*

«А душа [людина], що звертається до померлих духів та до чарівників, щоб блудити за ними, – то Я зверну Своє лице проти тієї душі, – і винищу того з-посеред народу його» (Левит 20:6).

«А коли вам скажуть: "Запитуйте духів померлих та чародіїв, що цвірінькають та муркають", то відповісте: "Чи ж народ не звертається до свого Бога? За живих питатися мертвих?"» (Ісаї 8:19).

Чому ми повинні з Божою допомогою берегти себе від усякої нечистоти, від усякого нечистого духа?

Апостол Павло пише: *«А Сам Бог миру хай повністю освятить вас: нехай ваш дух, душа і тіло бездоганно будуть збережені в цілості до приходу нашого Господа Ісуса Христа» (1 Сол. 5:23).*

Як Біблія відповідає на мої запитання

Чи вжив Бог якихось заходів щодо захисту жителів Землі, знаючи, що на нашу планету зійшов сатана у великій злості своїй?

Звичайно! Бог не міг залишити людину сам на сам із дияволом без Своєї охорони. Під час прощальної зустрічі з учнями Ісус сказав: *«І Я попрошу Отця і дасть вам іншого Утішителя, щоб навіки перебував з вами, – Духа Істини, Якого світ не може прийняти, бо не бачить Його і не знає [Його]. А ви знаєте Його, бо Він при вас перебуває, і у вас буде Він. Я не залишу вас сиротами, Я прийду до вас»* (Івана 14:16–18).

«Коли [ж] прийде Утішитель, Якого Я вам пошлю від Отця, Дух Істини, Який походить від Отця, то Він засвідчить про Мене. Та й ви свідчіть...» (Івана 15:26, 27). Крім того, незліченна кількість добрих ангелів Божих послані на допомогу віруючим.

Коли Дух Святий зійшов на нашу Землю?

Святий Дух завжди перебував з вірним останком. Проте з особливою силою зійшов у день П'ятидесятниці. У книзі Дії апостолів читаємо:

«Коли настав день П'ятидесятниці, всі вони були однодушно разом. Раптом з неба долинув шум, наче подув бурхливий вітер, і наповнив увесь дім, де вони сиділи. І з'явилися їм поділені язики, наче вогняні, й осіли на кожного з них. І всі вони наповнилися Духом Святим і почали говорити іншими мовами, як Дух велів їм промовляти» (Дії 2:1–4).

Від днів П'ятидесятниці, коли Дух Святий зійшов на учнів Христа, й дотепер Він перебуває на нашій Землі як повноправний Посол Царства Божого. Він

Правда про смерть

захищає усіх людей, котрі звертаються по допомогу до Бога, й допомагає їм. Утім, найбільше Він допомагає «вибраним Божим», захищає їх, оскільки вони є громадянами Його Царства вже тут, обравши своїм Царем Ісуса Христа й виконуючи Його повеління.

Дух Святий перебуватиме на нашій Землі доти, доки не справдяться слова Ісуса Христа: *«І ось, Я з вами по всі дні аж до кінця віку!»* (Матв. 28:20). А цей час уже дуже близько.

Апостол Іван пише: *«І я побачив іншого ангела, що підіймався від сходу сонця і мав печатъ Живого Бога. Він звернувся гучним голосом до чотирьох ангелів, яким було дано шкодити землі й морю, промовляючи: Не завдавайте шкоди ні землі, ні морю, ні дереву, доки не відмітимо печаттю рабів нашого Бога на їхніх чолах!»* (Об'явл. 7:2, 3).

Після того як Дух Святий відмітить печаттю Божих людей, Ісус Христос закінчить Своє посередницьке служіння в Небесному Храмі як Заступник мертвих і живих праведників.

Дух Святий залишить нашу Землю, і тоді, як сказав Христос:

«Неправедний нехай далі чинить неправедність, і нечестивий хай ще опоганюється, а праведний нехай далі чинить праведність, і святий хай ще освячується» (Об'явл. 22:11).

Тоді справдяться слова нашого Бога: *«І будуть ходити від моря до моря, і з півночі до сходу блукатимуть, щоб знайти слово Господа, – та не знайдуть його!»* (Амоса 8:12).

Як Біблія відповідає на мої запитання

Відтоді Біблія як Слово Боже вже більше не матиме впливу на Землі. Хто слухатиме? Ісус вже закінчить Своє служіння за грішників і вийде з Храму, Дух Святий покине Землю й вознесеться на Небо. Кожен уже зробив свій вибір, відповідно до якого й отримає «відплату».

А ті, хто обрав Ісуса Христа, житимуть вічно разом із Ним у Його Царстві й насолоджуватимуться безсмертям на Новій Землі.

Так закінчиться перша фаза Божого суду, котрий розпочався восени 1844 року і триває досі. Сьогодні на цьому суді вирішується доля кожної віруючої людини, згідно з її особистим вибором. Друга фаза суду відбудеться після Другого приходу Ісуса Христа; цей суд звершуватиметься над тими, хто відкинув спасіння.

Люди, котрі відмовилися прийняти Христа, упиралися і перекручували Писання на свій розсуд, котрі обрали собі улесливих учителів і знущалися над Божими дітьми, – ті розділяють долю диявола і його ангелів у озері вогненному.

Дослідивши Біблію, ми бачимо, що тільки Один Бог має безсмертя й життя в Самому Собі, а життя усіх решти творінь залежить від Бога. Навіть ангели не мають у собі джерела життя.

Яка доля чекає на сатану – родоначальника гріха?

У Біблії він представлений тирським царем: *«Сину людський, здійми жалобну пісню на тирського царя, та й скажеш йому: Так говорить Господь Бог: Ти не-*

Правда про смерть

чатъ досконалости, повен мудрости, і корона краси. Ти був бездоганний у своїх дорогах від дня твого створення, аж поки не знайшлася на тобі несправедливість. Многотою провин своїх, через кривду торгівлі своєї зневажив ти святині свої. І вивів Я огонь з твоєї середини, і він пожер тебе, і Я зробив тебе попелом на землі на очах усіх, хто бачить тебе. Усі, хто знає тебе серед народів, остовпінють над тобою; ти пострахом станеш, і не буде тебе аж навіки!» (Єзек. 28:12, 15, 18, 19).

Через пророка Єзекиїля Бог відкриває, яким чином Він знищить батька усякої неправди, беззаконня й смерті.

До свого падіння Люцифер був сином зірниці до-світньої, херувимом, керівником ангельського хору, другим після Ісуса Христа. Та він загордився, забажав скинути свого Творця з престолу й зайняти Його місце. Він сказав у серці своєму: *«Зійду я на небо, повище зір Божих поставлю престола свого, і сяду я на горі збору богів, на кінцях північних, підіймуся понад гори хмар, уподібнюсь Всевишньому!»* (Ісаї 14:13, 14).

Люцифер думав: якщо за ним підуть усі Божі ангели, тоді він отримає бажане. На жаль, його підтримала третина ангелів. Таким чином, Люцифер підняв проти Правителя Всесвіту повстання, котре переросло у велику боротьбу. Наша планета Земля стала центром цієї війни, а полем битви став розум людини і її свідомість.

Грішні ангели, деградувавши, перетворилися на злих бісів, уподібнившись своєму ватажку. Їхній ха-

Як Біблія відповідає на мої запитання

раakter схожий на характер кровожерливих хижаків. Апостол Петро застерігає: *«Будьте тверезі, пильнуйте. Ваш ворог – диявол – ходить і ричить, мов лев, шукаючи, кого б поглинути»* (1 Петра 5:8).

У цій великій духовній боротьбі між добром і злом щоденно гине багато людей, ставши жертвою сатани. Людина сама по собі дуже слабка й протистояти могутнім духовним злим істотам не може. Відкинувши Ісуса та Його допомогу, люди стають легкою здобиччю сил зла.

Людина смертна, оскільки розірвала свій зв'язок із Богом – Джерелом життя. Після гріхопадіння вона вже не могла споживати плоди від дерева життя, бо біля цього дерева Бог *«поставив Херувима і меча полум'яного, який обертався навколо, щоб стерегти дорогу до дерева життя»* (Бут. 3:24).

Життя вічне отримують лише ті, хто вже тут об'єднався з Богом. Після закінчення великої боротьби вони матимуть доступ до дерева життя, і лише тоді людина стане безсмертною. Ці люди обрали своїм Царем Ісуса Христа, повірили Йому й прямували за Ним, виконуючи Його веління.

Ось що пише апостол Павло про безсмертя Бога: *«...Блаженний і єдиний сильний, Цар царів і Володар володарів; єдиний, Хто має безсмертя і живе в неприступному світлі, Якого ніхто з людей не бачив і бачити не може. Йому честь і влада вічна!»* (1 Тим. 6:15, 16).

На жаль, сьогодні багато церков відкидають і не дотримуються того, що написано в Біблії, унаслідок чого гинуть самі й тягнуть за собою інших. Тому Бог

Правда про смерть

звертається через Біблію до кожної людини, аби вона особисто налагодила з Ним стосунки, досліджуючи Писання й пізнаючи істину Божу, щоби бути спасенною.

Ісус Христос каже: *«Дослідіть Писання! Бо ви думаєте через них мати вічне життя, – а вони свідчать про Мене»* (Івана 5:39).

«Не працюйте для поживи, що гине, але для поживи, що залишається на вічне життя, яку дасть вам Син Людський, бо Його призначив Бог Отець!» (Івана 6:27).

«...І того, хто приходить до Мене, Я не вижену геть» (Івана 6:37).

ЩО ТАКЕ ПЕКЛО?

Давньоєврейське слово «шеол» (у Старому Завіті) й давньогрецьке «гадес» (у Новому Завіті) означають «могила».

У Біблії написано: «*Бо заплата за гріх – смерть, а Божий дар благодаті – вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім*» (Римл. 6:23).

Слово Боже сповіщає про дві смерті. Першою смертю помирають і праведні, і грішні, а Бог сприймає її як сон. Після цієї смерті праведники воскреснуть для життя вічного, а нечестиві – для суду (див. Івана 5:28, 29).

Друга – вічна смерть без воскресіння, котра спіткає нечестивих як відплата за гріхи. Це стане виконанням остаточного вироку Божого суду, котре звершиться через 1000 років після Другого приходу Ісуса Христа на Землю (див. Об'явл. 20:14).

Коли настане друга смерть?

«А коли скінчиться тисяча років, сатана буде звільнений зі своєї в'язниці і вийде, аби зводити на-

Що таке пекло?

роди, що на чотирьох краях землі, Гога й Магога, щоб зібрати їх на війну, а число їх – наче пісок морський. І вийшли вони на рівнину землі й оточили табір святих та улюблене місто; і зійшов вогонь з неба [від Бога] й пожер їх» (Об'явл. 20:7–9).

«Ось стали вони, мов солома: огонь їх попалить, – не врятують свої душі з руки полум'я, – це не жар, щоб погріти себе, ані полум'я, щоб сидіти біля нього...» (Ісаї 47:14).

Що залишиться від нечестивих після такого вогню?

«Бо ось наступає той день, що палає, як піч, і стануть всі пишні та кожен, хто чинить безбожне, соломою, – і спалить їх день той, який наступає, говорить Господь Саваот, Який не позоставить їм кореня, ані галузки. А для вас, хто Ймення Могого боїться, зійде Сонце Правди та лікування в промінях Його, – і ви вийдете та поскакаєте, мов ті ситі телята! І безбожних топтати ви будете, бо стануть за попіл вони під п'ятами ніг ваших у той день, що його Я вчиню, промовляє Господь Саваот» (Мал. 4:1–3).

Ось як описує озеро вогненне Дух пророцтва:

«“Вогонь падає з неба від Бога” (див. Об'явл. 20:9). Земля розколюється, з усіх безодень виривається всепожираюче полум'я. Навіть скелі – й ті горять. Прийшов день, “що палає, як піч” (Мал. 4:1). Земля й усе, що наповнює її, плавиться від палаючого вогню (див. 2 Петра 3:10). Уся поверхня землі видається єдиною розплавленою масою, величезним киплячим

Як Біблія відповідає на мої запитання

вогненним озером (Об'явл. 20:10)» (Е. Уайт. Історія викуплення. С. 389).

Як бачимо, неправдиве вчення про вічні муки в пекельному вогні не підтверджується. Щоби вічно горіти в цьому полум'ї й не вмирати, необхідно мати вічне життя, утім, Бог обіцяє його тільки праведникам у Своєму Царстві, а грішники отримають «заплату за гріх – смерть». Отже, вічно горіти не буде ніхто; родоначальник зла, його ангели й нечестиві люди назавжди зникнуть.

Так закінчиться повстання створених Богом розумних істот, котрі відмовилися підкоритися своєму Творцеві.

ЩО ЧЕКАЄ НА БОЖИЙ НАРОД У МАЙБУТНЬОМУ?

У кінці часів розпочнеться велике протистояння між Заповідями Божими й заповідями людськими.

Для народу Божого настануть дуже важкі часи; бо ніхто не зможе «нічого купити, ні продати, а тільки той, хто має знак імені звіра або число його імені» (Об'явл. 13:17).

Проте Бог не залишить Своїх дітей. У Слові Божому читаємо обітницю: «І дасть вам Господь хліба в утиску і воду в гнобительстві» (Ісаї 30:20).

Тоді сам сатана прийме вигляд Ісуса Христа й ходитиме по Землі, роблячи «великі чудеса, так що і вогонь зводить з неба на землю перед людьми, і обманює мешканців землі ознаками» (Об'явл. 13:13, 14). Йому поклоняться багато хто – ті, «імена яких не записані в книзі життя Агнця, заколеного від заснування світу» (Об'явл. 13:8).

Діти Божі розпізнають великого обманщика, бо знають, яким має бути Прихід Ісуса. Вони попереджатимуть людей, але їх не захочуть слухати, навпа-

ки, люди з великою злобою переслідуватимуть дітей Божих. І тоді повториться історія спасіння Божого народу.

У давні часи народ Божий пережив подібний досвід. Ізраїльтяни були рабами у Єгипті. Бог послав Мойсея та Аарона до фараона сказати йому, щоби той відпустив Божий народ, та фараон відповів: *«Хто Господь, що послухаюсь слова Його, щоб відпустити Ізраїля? Не знаю Господа, і також Ізраїля не відпущу!»* (Вих. 5:2). Так фараон кинув виклик Богові, і в результаті він і його держава перенесли десять Божих кар, а сам фараон зі своєю армією загинули у водах Червоного моря (див. Вих. 14:28).

Слід відзначити: коли Бог виливав Свій гнів на Єгипет, жодне Боже дитя не постраждало від язв, хоча ізраїльтяни знаходилися на тій самій території (див. Вих. 7–14 розділи).

Історія повториться. Напередодні Другого приходу Ісуса диявол поводитиметься з дітьми Божими так само, як колись фараон (див. Об'явл. 17:4–6, 14).

У цьому великому протистоянні, аби захистити Своїх дітей, Бог почне виливати на жителів Землі Свій гнів у семи язвах, котрі будуть дуже тяжкими.

Пророк Даниїл пише: *«І повстане того часу Михайл [ім'я Ісуса, що означає «хто як Бог»], великий той князь, що стоїть при синах твого народу, і буде час утиску, якого не було від існування люду аж до цього часу. І того часу буде врятований із народу твого кожен, хто буде знайдений записаним у книзі»* (Дан. 12:1), – *«книзі життя Агнця [Ісуса]»* (Об'явл. 21:27).

Що чекає на Божий народ у майбутньому?

Псалмист Давид пише, звертаючись до вірних Божих дітей:

«Не будеш боятися страху нічного, ані стріли, що вдень пролітає, ані зарази, що в темряві ходить, ані моровиці, що нищить опівдні. Впаде тисяча з боку від тебе, і десять тисяч праворуч від тебе, до тебе ж не дійде!... Тільки своїми очима подивишся, – і заплату безбожним побачиш, бо Господа, охорону мою, Всевишнього ти учинив за своє пристановище! Тебе зло не спіткає, і до намету твого вдар не наблизиться, бо Своїм Анголам Він накаже про тебе, щоб тебе пильнували на всіх дорогах твоїх, – на руках вони будуть носити тебе, щоб не вдарив об камінь своєї ноги! На лева й вужа ти наступиш, левчука й крокодила ти будеш топтати!» (Псал. 91:5–13).

Коли нечестиві побачать, що страждають від тяжких Божих кар, а Божі діти неушкоджені, тоді у великій ярості вирішать умертвити вірний останок. Проте тієї миті діти Божі побачать своє спасіння, бо на хмарах небесних *«прийшов Господь з десятками тисяч Своїх святих [ангелів]»* (Юди 14).

Вони з великою радістю вигукнуть: *«Це наш Бог, що на Нього ми мали надію – і Він спас нас! Це Господь, що на Нього ми мали надію, – тішмося ж ми та радіймо спасінням Його!»* (Ісаї 25:9).

Так відбудеться довгоочікувана зустріч людини зі Своїм Батьком-Творцем. *«І Бог зітре всяку сльозу з їхніх очей!»* (Об'явл. 7:17).

ХТО ТАКІ «144 ТИСЯЧІ»?

Мова йде про людей, котрі мають печатку Божу й зустрінуть Прихід Христа живими. Про них написано:

«Це ті, що прийшли з великої скорботи й випрали свій одяг, і вибілили його в крові Агнця» (Об'явл. 7:14).

Апостол Іван записав видіння, дане йому Господом: *«І почув я число відмічених – сто сорок чотири тисячі позначених печаттю – від усіх племен синів Ізраїля» (Об'явл. 7:4).*

Божий патріарх Яків (він же Ізраїль) мав 12 синів, котрих він благословив перед своєю смертю. Благословляючи синів, Яків указав на їхні характери. Про це можна прочитати в книзі Буття 49:1–27.

Іван також описує характер людей, які унаслідували Царство Боже. Звичайно, спасених буде набагато більше, і до Небесного Царства можуть увійти навіть ті, хто сьогодні ще далекий від народу Божого, проте, почувши істину про Бога, одразу долучиться до нього й стане ревним захисником Істини. А 144 тисячі – це група особливих героїв віри, котрі вистоять в останній боротьбі між добром і злом.

Хто такі «144 тисячі»?

Так справдяться слова Ісуса: *«І ось, є останні, що будуть першими, і є перші, що будуть останніми!»* (Луки 13:30).

Це будуть ті, котрі отримають печатку Божу напередодні завершення благодаті Божої. Проте тим, хто сьогодні ще далекий від Бога й вагається у своєму рішенні, бажаючи відкласти його на останній момент, слід добре подумати. Адже ніхто не знає ані дня, ані години Другого приходу Ісуса на нашу Землю, так само, як ніхто не знає й часу, коли Ісус вийде з Храму, завершивши Своє заступницьке служіння за грішника, і Дух Святий залишить Землю. Тому краще скористатися порадою апостола Павла:

«Сьогодні, коли почуєте Його голос, не зробіть закам'янілими ваші серця, як було під час нарікання» (Євр. 3:15).

«Ось тепер – час сприятливий! Ось тепер – день спасіння!» (2 Кор. 6:2).

ЯКИМ БУДЕ ДРУГИЙ ПРИХІД ІСУСА ХРИСТА?

Сьогодні існують різні теорії стосовно Другого приходу Ісуса Христа. Одні кажуть, що Він потайки візьме Свою Церкву. Інші заявляють, що Ісус уже прийшов на Землю 1914 року й таємно духом сів праворуч престолу Отця Небесного.

Яким же буде Другий прихід Ісуса Христа?

Звернемося до Біблії і подивимося, що вона говорить стосовно цього питання.

Сам Ісус Христос наголошує: «*Про той же день і годину не знає ніхто: ані небесні ангели, ані Син, а тільки один Отець*» (Матв. 24:36). Час Приходу не відомий.

«*Бо постануть лжехристи та лжепророки і будуть чинити великі ознаки й чудеса, щоб звести, якщо вдасться, навіть і вибраних. Ось я попередив вас! Отже, коли вам скажуть: Ось Він у пустині! – не виходьте; Ось Він у потайних кімнатах! – не вірте; адже як блискавка виходить зі сходу*

Яким буде Другий прихід Ісуса Христа?

і з'являється аж на заході, таким буде й прихід Сина Людського» (Матв. 24:24–27). Прихід буде видимим для всіх.

«І тоді з'явиться ознака Сина Людського на небі, і заголосять усі племена землі й побачать Сина Людського, що йде на хмарах небесних з великою силою і славою» (Матв. 24:30). Це буде дивовижна, урочиста подія.

«Коли прийде Син Людський у Своїй славі й усі ангели з Ним, тоді сяде на престолі Своєї слави» (Матв. 25:31). Христа супроводжуватимуть незліченні сонми ангелів.

Як свідчать ангели Божі:

«Сказавши це, як вони дивилися, Він став підійматися, і хмара забрала Його з їхніх очей. Як вони вдивлялися в небо, коли Він віддалявся, то два мужі в білих одежах постали перед ними і сказали: Галилейські мужі, чого стоїте і вдивляєтеся в небо? Цей Ісус, що вознісся від вас на небо, прийде так само, як оце ви бачили, коли Він відходив на небо!» (Дії 1:9–11).

Апостол Іван описує цю подію:

«Ось Він іде з хмарами! І побачить Його кожне око, і ті, що Його прокололи; і голоситимуть за Ним усі племена землі. Так, амінь!» (Об'явл. 1:7).

Апостол Павло запевняє:

«Так і Христос: один раз приніс Себе, аби понести гріхи багатьох; другий же раз з'явиться не задля гріха, а тим, що очікують Його на спасіння [через віру]» (Євр. 9:28).

Які події відбудуться під час Приходу Ісуса Христа?

Слово Боже сповіщає: «Як в Адамі всі помирають, так у Христі всі оживуть. Кожний у своєму порядку: первісток Христос, потім ті, що Христові, – під час Його приходу» (1 Кор. 15:22, 23).

«Не дивуйтеся цьому, бо надходить час, коли всі, що в могилах, почують Його голос; і вийдуть ті, що робили добро, у воскресіння життя, а ті, що робили зло, – у воскресіння суду» (Івана 5:28, 29).

Отже, Другий прихід супроводжуватиметься воскресінням праведників.

Що ж трапиться з живими праведниками під час Другого приходу Ісуса Христа?

Апостол Павло пише: «Не хочемо, щоб ви, брати, не знали про померлих, аби не сумували, як і інші, що не мають надії. Бо коли віримо, що Ісус помер і воскрес, то й померлих в Ісусі Бог приведе з Ним. Це кажемо вам Словом Господнім: що ми, хто живе, які залишимося до приходу Господнього, не випередимо померлих. Адже Сам Господь з наказом, при голосі архангела і при Божій сурмі, зійде з неба, – і першими воскреснуть померлі в Христі. Потім ми, що живемо, які залишимося, разом з ними будемо підхоплені на хмари, на зустріч з Господом у повітрі, – і так завжди будемо з Господом» (1 Сол. 4:13–17).

Як зміняться праведники під час Приходу, і які в них будуть тіла?

Апостол Павло продовжує:

Яким буде Другий прихід Ісуса Христа?

«Ось кажу вам таємницю: не всі ми впокоїмося, але всі перемінимися, – раптово, миттєво, при останній сурмі; вона засурмить – і мертві воскреснуть нетлінними, а ми перемінимися. Адже це тлінне має зодягнутися в нетління, і це смертне має зодягнутися в безсмертя. Коли ж це тлінне зодягнеться в нетління, а смертне зодягнеться в безсмертя, тоді збудуться написані слова: Смерть поглинута перемогою!» (1 Кор. 15:51–54).

«Адже наше життя – на небесах, звідки й очікуємо Спасителя, Господа Ісуса Христа, Котрий силою, якою Він може все підкорити собі, перемінить наше принижене тіло так, щоб воно було подібне до Його прославленого тіла» (Филп. 3:20, 21). Тіла праведників стануть безсмертними. Живі праведники зміняться. Тут також говориться й про те, що під час Другого приходу на нашу Землю ноги Ісуса не торкнуться її; Він лише наблизиться до неї, аби забрати тих, хто чекали на Нього.

Якою буде реакція нерозкаяних людей на Другий прихід Ісуса Христа?

Апостол Іван пише:

«І небо відійшло, згорнувшись, як сувій; і кожна гора та острів зрушилися зі своїх місць. А земні царі, і вельможі, і тисяцькі, і багатії, і сильні, і кожний раб, і [кожний] вільний сховалися в печерах та в гірських ущелинах, гукаючи до гір та до скель: Упадіть на нас і сховайте нас від обличчя Того, Хто сидить на престолі, та від гніву Агнця! Бо прийшов великий день Його гніву, – і хто може встояти?» (Об'явл. 6:14–17).

Як Біблія відповідає на мої запитання

Яким буде кінець нечестивих під час Другого приходу Христа?

Біблія відповідає:

«І будуть побиті від Господа в день той лежати від краю землі й аж до краю землі: не будуть оплакувані, і не будуть позбирані, і не будуть поховані, – гноєм стануть вони на поверхні землі!...» (Єрем. 25:33).

Чи буде хтось із людей жити на Землі протягом 1000 років після Другого приходу Ісуса?

Пророк Єремія відповідає:

«Дивлюся на землю, аж ось порожнеча та пустка, і на небо – й нема його світла! Дивлюся на гори, аж ось вони трусяться, і всі згір'я хитаються! Дивлюся, аж ось вже немає людини, і порозліталось все птаство небесне. Дивлюся, аж ось край родючий пустинею став, а міста його знищені всі від обличчя Господнього, від полум'я гніву Його... Бо Господь так прорік: "Спустошенням стане весь край, та кінця йому ще не вчиню! І буде в жалобі земля через це, і затьмариться небо вгорі, бо Я говорив, що задумав, – і не пожалую, і не відступлюся від того..."» (Єрем. 4:23–28).

А що станеться із сатаною і його ангелами в цей час?

Апостол Іван пише:

«І я побачив ангела, який сховався з неба і мав ключ від безодні та великий ланцюг у своїй руці. І схопив він дракона, прадавнього змія, яким є диавол і сата-

Яким буде Другий прихід Ісуса Христа?

на, і зв'язав його на тисячу років; укинув його в безодню та замкнув, і печать над ним поклав, щоб не зводив більше народів, аж поки скінчиться тисяча років. А після того він має бути звільнений на короткий час» (Об'явл. 20:1–3).

Де знаходиться безодня, до якої буде кинута диявола, зв'язаного на 1000 років?

Цією безоднею стане наша планета Земля. Протягом 1000 років на ній перебуватимуть лише диявол і його грішні ангели.

Оскільки диявол є духом, його неможливо зв'язати ланцюгами, як людину. Він буде зв'язаний духовними ланцюгами, тобто обставинами. Земля порожня, на ній немає жодної людини, жодної живої душі. Сатана не матиме можливості спокушувати або нищити. Христос забрав праведників на Небо, до Нового Єрусалиму, нечестиві ж, котрі жили на Землі перед Його Приходом, усі мертві й не воскреснуть, допоки не скінчиться 1000 років. Сатані та його ангелам буде нічим зайнятися впродовж цього часу. Це і є ланцюг, котрим він буде зв'язаний. Під час Другого приходу воскреснуть тільки праведники.

У Біблії написано: «А інші мертві не ожили, аж поки не закінчиться тисяча років. Це перше воскресіння. Блаженний і святий той, хто має частку в першому воскресінні. Над ними друга смерть не матиме влади, але вони будуть священиками Бога і Христа; і будуть царювати з Ним тисячу років» (Об'явл. 20:5, 6).

Чим займатимуться праведники впродовж 1000 років у Царстві Ісуса?

Протягом 1000 років праведні вершитимуть суд над нечестивими людьми й грішними ангелами (див. 1 Кор. 6:2, 3).

Апостол Іван засвідчує:

«І я побачив престоли й тих, що сидять на них, і їм дано суд, а також душі страчених за свідчення Ісуса й за Боже Слово, і тих, які не поклонилися ні звірові, ні його образіві, не прийняли знак на чоло і на свою руку. Тож вони ожили й царювали з Христом тисячу років» (Об'явл. 20:4).

«І я побачив великий білий престол і Того, Хто сидів на ньому, що від Його обличчя втекло небо і земля, і для них не було місця. І я побачив померлих, малих і великих, що стояли перед Богом. І книги відкрилися; відкрилася й інша книга, що є книгою життя. І судили мертвих, як записано в книгах, за їхніми ділами» (Об'явл. 20:11, 12).

Як буде приведений у виконання вирок суду після завершення 1000 років?

Коли нечестиві на чолі зі своїм ватажком сатаною оточать стан святих, щоби знищити його, з неба від Бога спаде вогонь і попалить їх (див. Об'явл. 20:9).

Де житимуть праведники всю вічність після знищення гріха й грішників?

«І вийде Господь, – і стане на прю із народами цими, як дня боротьби Його, за дня бою. І того дня стануть ноги Його на Оливній горі, що перед Єрусалимом» (Об'явл. 19:11, 12).

Яким буде Другий прихід Ісуса Христа?

лимом зо сходу, а Оливна гора на свої половини роздвоїться, на схід і на захід, на дуже велику долину. І на північ осунеться половина гори, а половина її – на південь» (Зах. 14:3, 4).

Апостол Іван пише:

«І я побачив святе місто, новий Єрусалим, що сходить з неба від Бога, приготований, наче наречена, прикрашена для свого чоловіка» (О'б'явл. 21:2).

Ісус Христос проповідував: *«Блаженні лагідні, бо вони успадкують землю» (Матв. 5:5).*

Звернемося знову до свідчення апостола Івана: *«І сказав Той, Хто сидить на престолі: Ось творю все нове! І каже: Напиши, бо ці слова правдиві й вірні!» (Об'явл. 21:5).*

«Переможець успадкує все, і Я буду його Богом, а він буде Мені сином» (Об'явл. 21:7).

Як виглядатиме Нова Земля й Новий Єрусалим?

На Новій Землі місто Новий Єрусалим буде не лише центром Землі, але й центром Усесвіту.

Авраам, отець усіх віруючих, очікував цього міста. Апостол Павло пише: *«...бо він очікував міста з підвалинами, творцем і будівничим якого є Бог» (Євр. 11:10).*

Апостол Іван пише: *«І почув я гучний голос із престолу, що промовляв: Ось Божа оселя з людьми; і Він поселиться з ними, і вони будуть Його народом, і сам Бог буде з ними – їхній Бог; і Він обітре кожную сльозу з їхніх очей, і більше не буде смерті, ні страждань, ні голосіння, ні болю, – вже більше не буде, бо перше минулося» (Об'явл. 21:3, 4).*

Як Біблія відповідає на мої запитання

«І повів мене духом на велику й високу гору, і показав мені [велике] святе місто Єрусалим, що сходило з неба від Бога» (Об'явл. 21:10).

«І [був] збудований його мур з яшми, а місто із чистого золота, подібного до чистого скла. [І] підвалини міського муру прикрашені були різним дорогим камінням: перша підвалина – яшма, друга – сапфір, третя – халцедон, четверта – смарагд, п'ята – сардонікс, шоста – сердолік, сьома – хризоліт, восьма – берил, дев'ята – топаз, десята – хризопраз, одинадцята – яхонт, дванадцята – аметист. А дванадцять брам – то дванадцять перлин, і кожна брама була із однієї перлини. Вулиці міста – чисте золото, прозоре, мов скло» (Об'явл. 21:18–21).

«І показав він мені [чисту] ріку живої води, прозорої, мов кристаль, що виходила від престолу Бога і Агнця. Серед його вулиць – і з одного, і з другого боку ріки – дерево життя, що приносить дванадцять плодів, щомісяця приносить свій плід. А листя дерева – для оздоровлення народів» (Об'явл. 22:1, 2).

Чим займатимуться люди на Новій Землі?

У Слові Божому написано: *«І дома побудують, і мешкати будуть, і засадять вони виноградники, і будуть їхній плід споживати. Не будуть вони будувати, щоб інший сидів, не будуть садити, щоб інший спожив, дні бо народу Мого – як дні дерева, і вибранці Мої зуживатимуть чин Своїх рук! І станеться, поки покличуть, то Я відповім, – вони будуть іще говорити, а Я вже почую!» (Ісаї 65:21, 22, 24).*

Яким буде Другий прихід Ісуса Христа?

Як описує Біблія природу на Новій Землі?

«Вовк та вівця будуть пастися разом, і лев буде їсти соломку, немов та худоба, а гадючі хлібом його буде порох!.. Вони не чинитимуть зла й вигубляти не будуть на всій святій Моїй горі, говорить Господь» (Ісаї 65:25).

До гріхопадіння володарем Землі, її управителем був Адам. Та коли він згрішив, його влада й управління перейшли до диявола. У книзі Йова написано:

«І сталося одного дня, і поприходили Божі сини, щоб стати при Господі. І прийшов поміж ними й сатана. І сказав Господь до сатани: "Звідки ти йдеш?" А сатана відповів Господеві й сказав: "Я мандрував по землі та й перейшов її"» (Йова 1:6, 7).

Цей текст свідчить, що до Господа приходили «Божі сини», тобто представники інших планет, а від Землі прийшов сатана – її новий управитель. Коли закінчиться велике протистояння Бог прославить Землю тим, що зробить її центром Усесвіту, оскільки на Землі постраждав, помер і воскрес наш Спаситель, Син Божий Ісус Христос, Він одержав перемогу над гріхом.

Апостол Іван пише:

«А храму я не бачив у ньому, бо Господь Бог, Вседержитель і Агнець – то його храм. І місто не потребує ні сонця, ні місяця, щоб у ньому світили, бо Божя слава освітила його, а світильником для нього є Агнець» (Об'явл. 21:22, 23). «І жодного прокляття більше не буде. А буде в ньому престол Бога і Агнця, і Його раби будуть служити Йому» (Об'явл. 22:3).

Після того як буде знищений родоначальник гріха, а разом із ним і сам гріх, планета Земля знову по-

Як Біблія відповідає на мої запитання

вернеться під володарювання людини. Нове перетворене тіло людини дозволить їй безперешкодно переміщатися у Всесвіті. Вона матиме можливість відвідувати інші планети, населені розумними безгрішними істотами, котрі стежили за ходом великої боротьби між добром і злом.

Для спасених людей сумне минуле позаду, і лише одне нагадуватиме їм і всьому Всесвіту про велику боротьбу і страшний поєдинок на Голгофі – це сліди від ран на тілі Ісуса.

Пророк Захарія пише: *«А коли йому скаже хто: "Що це за рани на твоїх руках?" то відкаже: "Побито мене в домі тих, хто кохає мене"...»* (Зах. 13:6).

Хрест, на якому було розп'ято Ісуса, – найбільш вражаюче відкриття Божої любові; і Бог у Христі примирив із Собою світ. Бажання нашого Бога – дарувати вічне щастя Своїм дітям, і Він, як свідчить Біблія, зробить це. Проте виникає питання:

Де буду я?

З М І С Т

Вступ

3

Божі Закони Старого Завіту

6

Дві найбільші Заповіді

Божого морального Закону

14

Чи Слово Боже сповіщає про суботу?

19

**Чому у світі існує так багато церков,
які носять ім'я Христа?**

24

Хто такий Єгова?

33

З М І С Т

**Як мені стати Божим
«вибраним»? (Матв. 20:16)**
43

Правда про смерть
57

Що таке пекло?
74

**Що чекає на Божий народ
у майбутньому?**
77

Хто такі «144 тисячі»?
80

**Яким буде Другий
прихід Ісуса Христа?**
82

Домка Гімчинська
Як Біблія відповідає на мої запитання

Директор видавництва **В. Джулай**
Головний редактор **Л. Качмар**
Богословська експертиза **О. Стасюк**
Переклад **Т. Стамової**
Коректор **І. Джердж, Ю. Вальчук, О. Мехоношина**
Дизайнер обкладинки **Т. Романко**
Комп'ютерна верстка **Т. Романко**
Відповідальна за друк **Т. Грицюк**

Формат 84x108 1/32. Папір офсетний. Друк офсетний.
Підписано до друку 12.07.2013 р. Гарнитура Segoe UI.
Наклад 5 000 прим.
Свідоцтво: серія ДК № 787 від 28.01.2002 р.

Видавництво «Джерело життя»
04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А

тел. (044) 425-69-06, факс 467-50-64,
e-mail: dzherelo@ukr.net

bookson.com.ua